ପିଲାଙ୍କ କଥା

(କୁଭି)

ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ

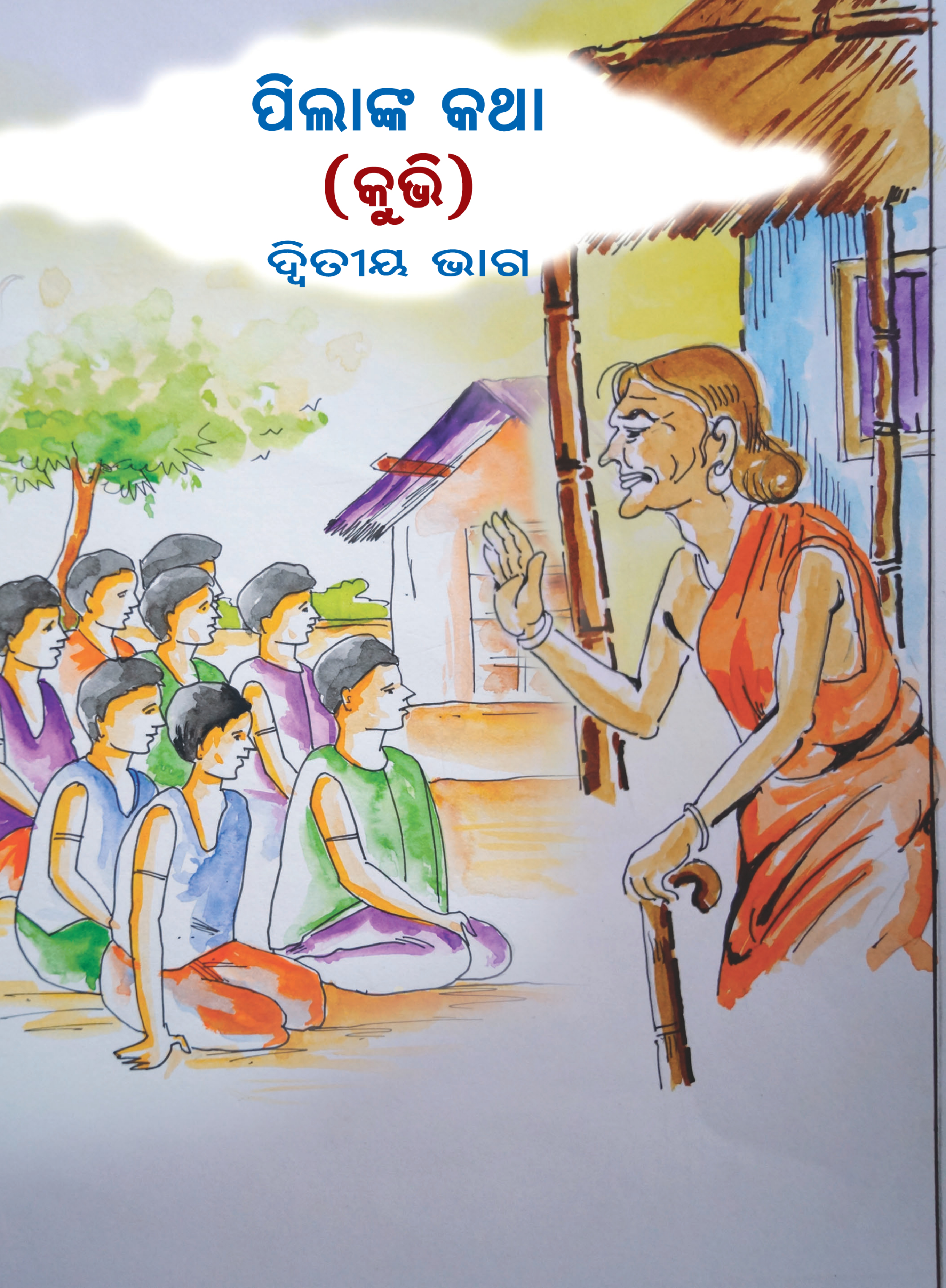

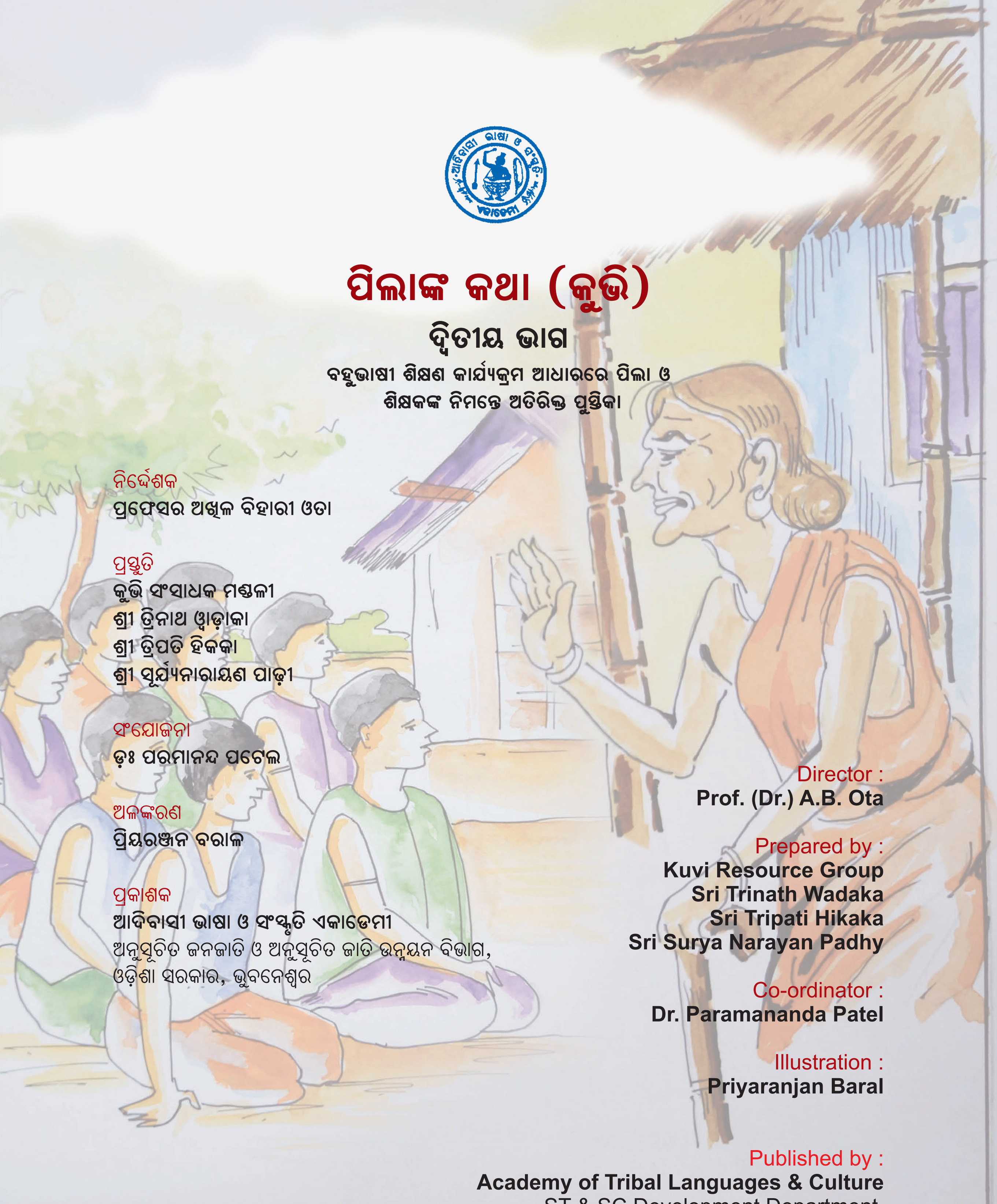

ପିଲାଙ୍କ କଥା (କୁଭି)

ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ

ବହୁଭାଷୀ ଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଧାରରେ ପିଲା ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଅତିରିକ୍ତ ପୁସ୍ତିକା

ନିର୍ଦ୍ଦେଶକ
ପ୍ରଫେସର ଅଖିଳ ବିହାରୀ ଓତା

ପ୍ରସ୍ତୁତି
କୁଭି ସଂସାଧକ ମଣ୍ଡଳୀ
ଶ୍ରୀ ତ୍ରିନାଥ ୱାଡ଼ାକା
ଶ୍ରୀ ତ୍ରିପତି ହିକକା
ଶ୍ରୀ ସୂର୍ଯ୍ୟନାରାୟଣ ପାଢ଼ୀ

ସଂଯୋଜନା
ଡ଼ଃ ପରମାନନ୍ଦ ପଟେଲ

ଅଳଙ୍କରଣ
ପ୍ରିୟରଞ୍ଜନ ବରାଳ

ପ୍ରକାଶକ
ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ
ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ,
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର

Director :
Prof. (Dr.) A.B. Ota

Prepared by :
Kuvi Resource Group
Sri Trinath Wadaka
Sri Tripati Hikaka
Sri Surya Narayan Padhy

Co-ordinator :
Dr. Paramananda Patel

Illustration :
Priyaranjan Baral

Published by :
Academy of Tribal Languages & Culture
ST & SC Development Department,
Govt. of Odisha, Bhubaneswar

ମୁଖବନ୍ଧ

ଆମ ଓଡ଼ିଶାରେ ୬୨ ଜନଜାତି ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ବସବାସ କରନ୍ତି । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨୨ ଗୋଟି ଭାଷା ପ୍ରଚଳିତ ଥିବାର ନଜରକୁ ଆସିଛି । ପୁନଶ୍ଚ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜନଜାତି ଗୋଷ୍ଠୀର ଆଞ୍ଚଳିକତା ଭେଦନେଇ ଏହି ଭାଷାଗୁଡ଼ିକ ଅନେକ ଉପଭାଷା; ବୋଲି ତିଆରି କରି ଦେଇଛି । ତେଣୁ ଏହା ବିଚାରକୁ ନେଲେ ଅନେକ ଭାଷା-ଉପଭାଷାର ସମାହାର ଏକ ବୈଚିତ୍ର ପରିବେଶ ସୃଷ୍ଟି କରେ ।

ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ କେତେକ ବିଦ୍ୟାଳୟ ପରିଚାଳିତ ସେଠିକାର ଭାଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିଦ୍ୟାଳୟ ଓ ଗଣଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ସ୍କୁଲଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଏଠାରେ ପଢୁଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆବାସିକ ସୁବିଧା ଥିବାରୁ ବାହାର ଅଞ୍ଚଳରୁ ଓ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଗୋଷ୍ଠୀରୁ ପିଲାମାନେ ଆସନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ଭାଷା-ସଂସ୍କୃତି ଅପରଠାରୁ ଭିନ୍ନ । ଏକୁ ଆରେକ ବୁଝିବାରେ ଅକ୍ଷମ । ପୁଣି ଏମାନେ ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ପାଠ ପଢ଼ନ୍ତି । ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସହ ଜଡ଼ିତ, ତେଣୁ ଏଠାରେ ପ୍ରକୃତରେ ଏକ ବହୁ ଭାଷିକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୁଏ; ଯେଉଁଠି ଶିକ୍ଷକ ପାଇଁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଦକ୍ଷତାର ଆବଶ୍ୟକତା ଦେଖାଦିଏ ।

ଏହି ଦକ୍ଷତା ସାଧନକୁ ପୂର୍ତ୍ତି କରିବା ପାଇଁ କିଛି ଶିକ୍ଷଣୀୟ ସାଧନ ପୁସ୍ତିକା ସହ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ତାଲିମ୍ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭୂତ ହୁଏ, ଯାହା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ଭାଷା-ସଂସ୍କୃତିର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର ବାନ୍ଧିବାରେ ଓ ଶିକ୍ଷଣ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ସାମିଲ୍ କରିବାରେ ସହାୟକ ହେବ ବୋଲି ଆଶା କରାଯାଏ ।

ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱରୂପ ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗର ପ୍ରାଥମିକ ଶିକ୍ଷକମାନଙ୍କୁ ବହୁଭାଷୀ ଶିକ୍ଷଣରେ ଦକ୍ଷତା ହାସଲ ଉପରେ ଏକ ପ୍ରଶିକ୍ଷଣ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ପ୍ରସ୍ତୁତ ସହ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ତାଲିମ୍ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି । ଦ୍ୱିତୀୟତଃ, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଶ୍ରେଣୀର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଢ଼ାଇବା ପାଇଁ ପାଠ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଆଧାରିତ ଶବ୍ଦକୋଷ, ଯାହା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ତୃତୀୟତଃ ପିଲାମାନଙ୍କ ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ଭାଷା, ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରା ଓ ରାଜ୍ୟ ଭାଷା ଆଧାରିତ କିଛି ମନଛୁଆଁ ଚିତ୍ରଭିତ୍ତିକ କାହାଣୀ, ଗୀତ-ପହଳିର ଅତିରିକ୍ତ ପୁସ୍ତିକା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଉଛି ।

ଏହା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବଳ ଯେ ଆନନ୍ଦ ଦେବ ତା ନୁହେଁ, ତାଙ୍କ ସଂସ୍କୃତିର ଅନେକ ଉପାଦେୟ ବିଷୟ କିପରି ମୁଖ୍ୟ ସଂସ୍କୃତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରୁଛି ତା ଉପରେ ଧାରଣା ଦେବ ।

ପ୍ରସ୍ତୁତ କୁଭି ଭାଷାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଭାଗ ସନ୍ନିବିଷ୍ଟ କାହାଣୀ ଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥାନୀୟ ସାଂସ୍କୃତିକ ଉପାଦାନକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି । ଏକ ବୃହତ୍ତର ଜନ ସମୁଦାୟର ସଂସ୍କୃତି କିପରି ପରସ୍ପରକୁ ପୁଷ୍ଟ କରିଛି ଓ ନିଜର କରିଛି ତାର ଏକ ଝଲକ ଏହି ପୁସ୍ତିକାରୁ ମିଳିପାରିବ ।

ଅଖିଳ ବିହାରୀ ଓତା

ଟାଣା ହାଗୁ ହୁଇତେ (ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି)

ସିଗି ପୂର୍ବାତା ସାତାଗଟା ଗାମା, ସାତା ଗଟା ଲେଞ୍ଜୁ ହପି ୱ୍ୱେତାକି । ଲେଞ୍ଜୁ ସିତ୍ଡ୍ଡା କାଟାର, ଗାମା କରକାଟାରି ଏରେକି ୱ୍ୱାଲି, ଗୁଟ୍ଟୁ, ରୁଇତେ । ମାରା ଗଛା ରୁଇତେ । ନର ହାତେରୁ । ନରଅଁ କାର୍ମାତାକି ଲେଞ୍ଜୁ ୱ୍ୱେଃତେ । ଗାମାକି ପଟ୍କାରି ୱ୍ୱେଃତେ । ଆଜେ ନାନୁ ନା ମିଲାଗାଂଆଁ ଗୁଃପା ତୁଃତେଏଁ ଇଂଜିସି ୱ୍ୱେଃସ୍ତାକି ଗାମା ତା ସାତ ଗଟା ମିଲାଗାଂଆ ଗୁଃପା ତୁଃତେ । ଗୁଃପା ତୁଃଜେଲିନେଂ ଆଦେନିନୁତ ଗୁଃପିତି ନାଗେଂତାକି ସାକିଙ୍ଗପ୍ରମାଣ ଏମ୍ଭେନାରି । ଏରେକି ପିଜା ମାରାଅଁ ଡାଡ଼ି କିଆ ନାଗାଂ ପିଜା ନେତେରିଇଁ ଅଣ୍ଡିତା କାସ୍କା କଡିତେ । କାସ୍କା କଡିତେ ଆରେ ୱ୍ୱେସ୍ତେ ସତ କି ଲାଆରେ ୱ୍ୱେଚାମୁଁ ହଣ୍ଡିତାଅଁ ନେତେରି ଅସ୍ତେ । ଏମ୍ଭାଟିନେ ଦେଏଁ ଗାମା ସତ କିତେ ।

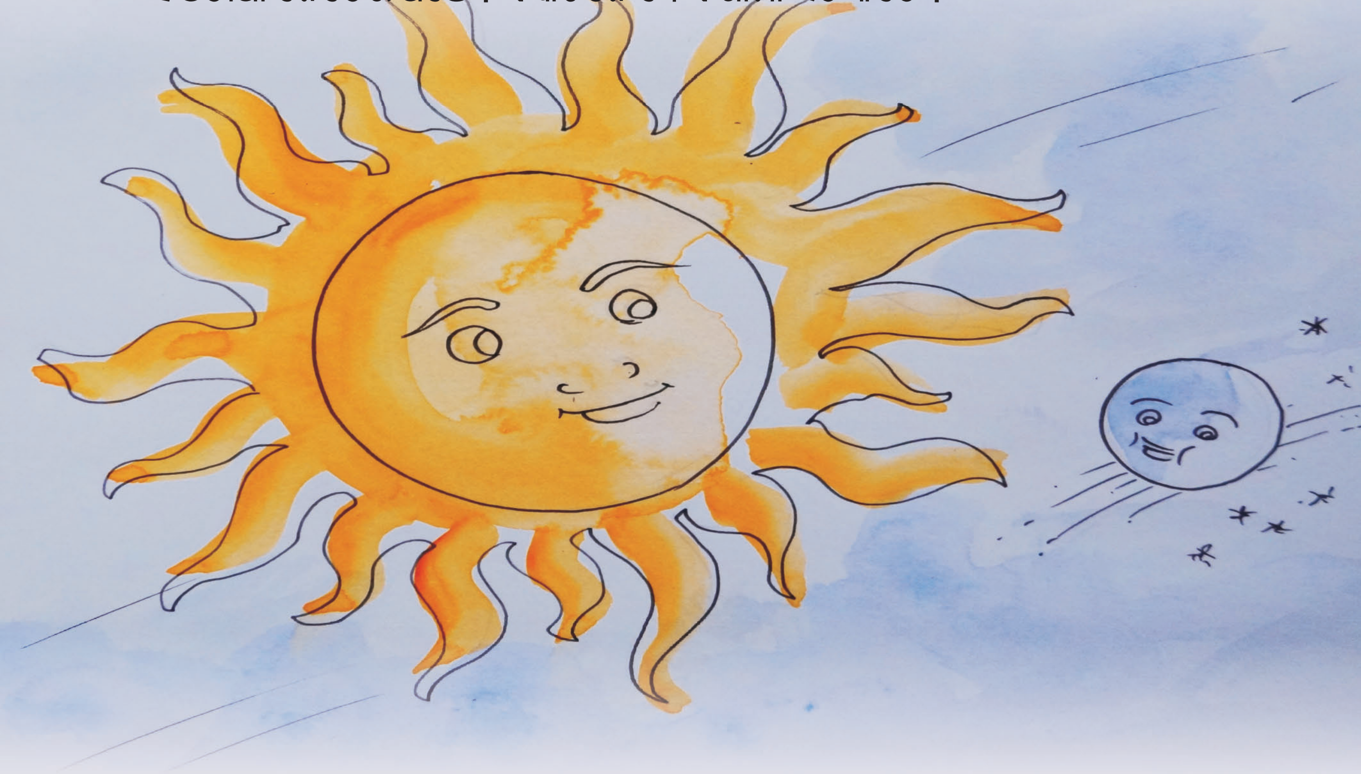

ବହୁବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସାତୋଟା ସୂର୍ଯ୍ୟ, ସାତେଟା ଚନ୍ଦ୍ର ବାହାରୁ ଥିଲେ । ଚନ୍ଦ୍ର କିରଣ ଶୀତଳ, ସୂର୍ଯ୍ୟ କିରଣ ବହୁତ ଗରମ ହେଉଥିବାରୁ ପଥର, ପହାଡ ଗଛ ସବୁ ପୋଡିଗଲା ବା ତରଳିଗଲା । ଜୀବଜଗତ ଧ୍ୱଂସ ହେଲା । ମନୁଷ୍ୟକୁ ବଞ୍ଚେଇବା ପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ର ସୂର୍ଯ୍ୟକୁ ମିଛ କଥା କହିଲା । ସଙ୍ଗାତୁଣୀ ମୁଁ ମୋର ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଗିଳିଦେଲି ବୋଲି କହିଲା । ଗିଳି ଦେବା କହିବାରୁ, ସାଙ୍ଗ ତୁମତେ ଗିଳିଲ ମୋ ପାଇଁ ସାକ୍ଷୀ ପ୍ରମାଣ କାହିଁ । ଚନ୍ଦ୍ର ଏଥିପାଇଁ ପିଆଶାଳ ଗଛକୁ ହାଣି ପିଆଶାଳ ଗଛର ରସକୁ ପାଟିରେ ଲଗେଇ ଦେଇକରି କହିଲା ସତ କରୁ ନଥିଲେ ମୋ ପାଟିକୁ ଦେଖ । ତା ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ସତ ମନେକଲା ।

ଆରେଏଂ ତା ସାତ ଗଟା ମିଲାଗାଁଆଁ ଗାମା ଗୁଃପିତେ । ଗାମା ଗୁଃପିତେ ଗେଟେ ଇଂଜାନାଗାଂଆଁ ଲେଞ୍ଜୁ ତା ମିଲାଗାଁଆଁ ୱେଚିତେ । ୱେଚେଲିନେ ଲେଞ୍ଜୁଉଁ ଇଚେଯେ, ଆଦେନିନୁ ନାମିଲଗାଁଆଁ ଗୁଃପିତି ଇଂଜି ୱେଃସ୍ତାତି ମାତାରି ନିନୁ ଗୁଃଜାଲାଇ ନିଜୁଂଟିନେ ଆଦେରି ଆମାର ଗୁଃପି ଆନା ଗାମାଇଚେ । ଏରେକି ଲେଞ୍ଜୁ ୱେସ୍ତେ, ନିନୁ ଗୁଡେ ଗୁଃତାନ୍ଦି ଆଦେସତ କାତା ତୁନି ଗିରି ଗୁଃତାସେ ହଣ୍ଡିଗିରି ହଁଇଁ । ଏ ନିନାଟିନେ ଗାମା ଆରେ ଲେଞ୍ଜୁ ଗୁଃପି ଆଇ ମାନୁ ।

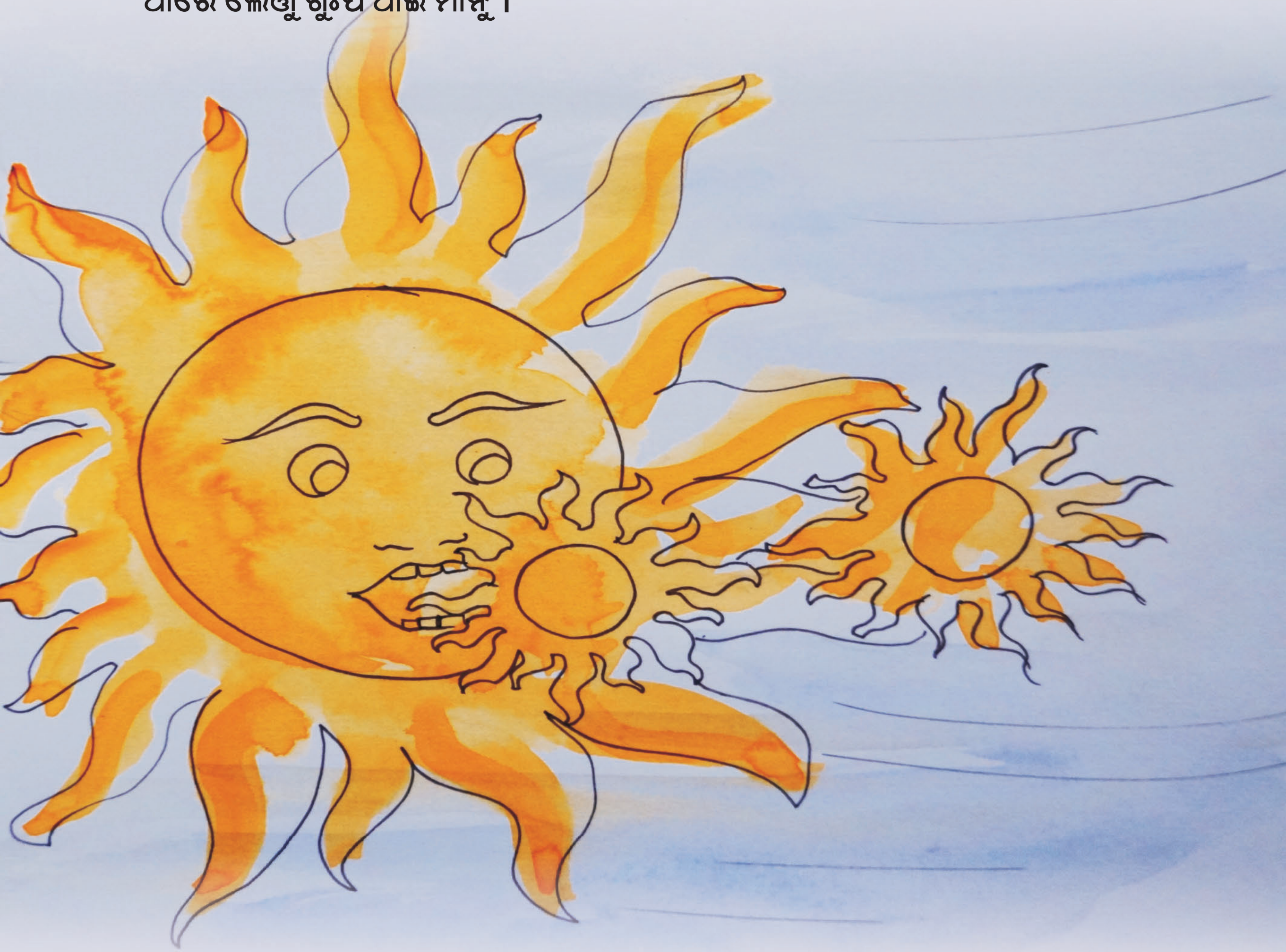

ତା ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ତାର ସାତୋଟି ପିଲାକୁ ଗିଳି ଦେଲା । ସୂର୍ଯ୍ୟ ଗିଳିଦେଲା ବୋଲି କହିବାରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବାହାର କଲା । ଏ କଥା ସୂର୍ଯ୍ୟ ଜାଣିବା ପରେ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ କହିଲା ଯେ, ସଂଗାତ ତୁ ମୋ ପିଲାଙ୍କୁ ଖାଇଛୁ ବୋଲି କହିଲୁ, ମାତ୍ର ତୁ ଖାଇନୁଁ । ଆଜି ଠାରୁ ଆମେ ଦୁଇଜଣ ସାଙ୍ଗ ଗିଳା ଗିଳି ହେବା ବୋଲି ସୂର୍ଯ୍ୟ କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ର କହିଲା, ତୁମେ ହେଲେ ଗିଳି ଦେବ ସଂଗାତ, ସତ କଥା, ଗାଣ୍ଡି ପଟେ ଗିଳିଲେ ପାଟି ପଟେ ବାହାରିବ ପାଟି ପଟେ ଗିଳିଲେ ଗାଣ୍ଡି ପଟେ ବାହାରିବି । ସେହି ଦିନଟାରୁ ଚନ୍ଦ୍ର ଓ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରାଗ ଘଟୁଛି ।

ମାଦା ମାରା (ସଲପ ଗଛର କ୍ଷୀର)

ମାଦାମାରା ଆନାୟୁ ଦେପି ୱେ୍ତେୟୁ । ସାତାଗଟା ଟାଣ୍ଡି ଆଙ୍ଗାନାଗାଂ ମାଚେୟୁ । ସାତଗଟା ହିରୁତାଆ କାଲୁ ଊଂଜିସି ନାଗେଂଲି ଜୁଏଲି କେପି ୱେ୍ତେୟୁ । ତା ଡକ୍ରି ଆନାତାକି ଆହିନେଁ ବଙ୍ଗରି ଆଇ ମାଂଜି ଇଂଜିସି ତା ଡକ୍ରାଆ ହଣ୍ଡିକି ୱେ୍ତେ । ଏରେକି ତା ଡକ୍ରା ୱେ୍ଃସ୍ତେୟୁ, ସାତା ଯୋଡି କ୍ଳାନିଗାଂ ସାତା ଯୋଡି ବାଲ୍‌କା ପାଣ୍ଡିନେଁତା ଡକ୍ରି । ବାରପୁଟି କାଣି ୱି୍ସାଙ୍ଗା ପାଣ୍ଡିନେ । ନାଗେଂଲୁ ସିପ୍ଲାଗାଂ କୁପ କିଆନାଗାଂ ନାଣି ପଙ୍ଗରି କିନେୟୁ । ଏମ୍ବାଆଁ ଜାକାଲା ହାଲାତେୟୁ ଆରେଏ କୁନା ଡାକିଲି ତାଲା ତିଂଜିସି । ସାତା, ରତି ସାତା ବେଡା କାଲୁ ଊଂଜିସି ମାଚେୟୁ । ଡଏରି କୁନାଆଂ ହିତେ ମୁଚି ଇଂଜିସି । ଡାକିଲି ହିତେ ବୁର୍‌କା ବରଲି ଇଂଜି । କୁନା ହିତେ ସୁରେଲି ଇଂନି, ନାପାଆଁ ହିତ୍ତେ କାମ୍ଭେଲି ଇଂଜି । ଜାଡା କୁନାଆଁ ନେଚିତେ ହିରୁ, ଉହା କୁନାଆଁ ହିତେ ଟାପିଡି ଇଂଜି । ସିଗି ମାଦାମାରା ହାଗୁ ଡଚ ଇଂଜି ହାଜି ମାରେ । ତା ଡକ୍ରା କାଲୁ ଉନି ଡିମ୍ବାରି ମୁଆରା, ବଏରି ମୁଆରା ବାଚା କିତେ । ବାଚାକିଏ ଲିନେ ମାଦା ମାରାଆଁ ସିକାଡାକି ଟିନେ ଡୁଜା କଡିସି କତ ତାଣେଏଁ ମାଟା ଗାଣେଏଁ ର କତ ଲେଗେଏ ଆମ୍ମୁଁ ଇଂଜିସି ବାଚାକିତେ । ଏ ଦିନା ଟିନେ ମାଦାମାରା କତ ଗାଣେ ମାଟାଗାନେ ସ୍ରାଗୁଂ ଆତେ । କତ୍ରା ସୁଆତା ଆଗିଂ ମାଗାଂ ହତେ ।

ବୁଢ଼ାଟିଏ ସଲପ ଗଛ କାଟୁଥିଲା । ସେ ସାତୋଟା ଛୋଟ ଛୋଟ ହାଣ୍ଡି କୁଡୁଆ କରିଥିଲା । ବୁଢ଼ାଟି ସାତୋଟି ପହାଡରୁ ସପଲ ରସ ପିଇ ଲଙ୍ଗଳ, ଜୁଆଳି ତିଆରି କରୁଥିଲା । ଘରକୁ ଆସୁ ନ ଥିବାରୁ ତା ସ୍ତ୍ରୀ କାହିଁକି ଏତେ ଦୁଷ୍ଟ ହେଉଅଛି ବୋଲି ପୁରୁଷକୁ ଗାଳି କରୁଥିଲା । ସ୍ୱାମୀ କହିଲା ସାତ ହଳ ବଳଦ, ସାତ ହଳ ବଣ କୁକୁର, ସାତ ଯୋଡି ଡାଲିଆ କୁକୁର, ସାତ ହଳ ବାଘ, ସାତ ହଳ ଭାଲୁକୁ ତା ସ୍ତ୍ରୀ ପଠାଇବ । ବାରପୁଟି ମୁଷା ପଠାଇବ, ଲଙ୍ଗଳ ହାଣିବା ଓ ଚାଞ୍ଛିବା ଚୋପା ଏକାଠି କରି ନିଆଁ ଲଗାଇବା । ଧୂଆଁ କରିବା । ତା ପରେ ବି ଗଲା ନାହିଁ । ଆଉ ଜନା ମାଣ୍ଡିଆ ଖାଇ ସାତ ରାତି, ସାତଦିନ ମଦ ପିଇକି ଥିଲା । ଡୁଏରି କନ୍ଦାଦେଲେ ସିଙ୍ଘାଣି ବୋଲି କହିଲା । ଡାକିଲି କନ୍ଦାଦେଲେ ବୁର୍‌କା ବର୍‌ଲି ବୋଲି କହିଲା । କନ୍ଦା ଦେଲ ସୁରେଲି ବୋଲି । ନାପାକନ୍ଦା ପିତା ବୋଲି କହିଲା । ବଣ କନ୍ଦା ଦେଲ ଗଛର ଚେର ବୋଲି କହିଲା । ଖମ୍ବ ଆଳୁ ଦେଲ ଗଛର ମୋଟା ଗଣ୍ଡି ବୋଲି କହିଲା । ପୂର୍ବରୁ ସଳପ ଗଛ ମେଘ ଦେଇ ଉପରକୁ ଯାଉଥିଲା । ସ୍ତ୍ରୀ, ସ୍ୱାମୀକୁ ଅଭିଶାପ ଦେଲା, ଅଭିଶାପ ଦେବାରୁ ସଳପ ଗଛର ମଣିଷ ପରି ଛାତିରେ ସ୍ତନ ହୋଇଛି । ସେହିପରି ସଳପ ଗଛରୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପତ୍ର ଶାଖାରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଟିଏ ସ୍ତନ ରହିଲା ।

ଡୁକୁ କାର୍ମୁ

ଡୁକୁ ଡୁମ୍ୱେ, କାର୍ମୁ ଏଓ୍ୱାରୁ ର ଜାନା ଏଟେରୁଗେ ର ସାନି ବାରା ଦିନା ଆଦି ବାରା ଦିନା ପାୟା ତିଚେରୁ । ଓ୍ୱେଃତାକି ଜାକା ବୁଡା ଆନେନାୟୁ ବୁଡା ଆନେ ନେତ ଇଂଜି ଓ୍ୱେଃକା ହାତେୟୁ । ଏମ୍ବାଆଁ ଜାକା ନାୟୁନାରୁ ଡୁଗାଆତେରୁ । ଏରେକି ଇ ରିଣ୍ଡା ନାନା ବଇଁ ଲେକା ଡଗଂ, ସେମ୍ୱେତି ଡଗଂ ତାଆଁ ଡୁଗିତୁ । ଏଓ୍ୱା ଡୁଗେଲିନେଏଁ କାର୍ମୁ, ରମାଡା ଗାଜା ହାଡେ, ବିରିଡାଗାଂ ଜାର୍ମୁ ରାଜେୟୁ ନିରିବସ ଗଙ୍ଗବସ କିତେୟୁ ଦାର୍ମୁଗିରି ଗାଟୁତା ଡଗଂ ହଃଦିକିତେ । ଇଓ୍ୱସିକା ନାନାଂ ବଇଁ ଡଗଂ ନର୍‌ଗଡିତା ବେଟେଲି ଆଓ୍ୱିଆତୁ । ଇମ୍ବାଜାକା ପୁନ୍‌ବି ଆଆତୁ । ଜେଣ୍ଡାଓ୍ୱାଲି ନର ଅନେଂ ଏରେକି ମାରାନାଁ ଆନାଆଁ କିନା । ତା ବଇଇ ତା ତାଦା ଓ୍ୱେସ୍ତେୟୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ତା ବଇରେ ରୋ ଗିରି ହାଚେ, ତା ତାଦା ରୋ ଗିରି ହାଚେୟୁ । ଇହିଲାଆଁ ଜାଗା, ଜାଗା ଦେଶ, ଦେଶ ତ୍ରେଜିସିଇ ହେଟୁଯେ, ଏମ୍ୱିନି ବାସାତାଆ ନର ହିଲେଏ ମାମିଣି ହିଲେଏ । ତା ବଇଁ ତା ତାଦା ପଚାରି କିତେୟୁ, ବଇ ମାର ରିଆ ମାର ମାଚେସିତ ଆଏ । ଇଚେ ମାତା ନେଲୁପାତି ତିଂଦେଲି ମୁନାଗି ଇଇଟି ତିତିସେଏଇଟି ଜାଣ ଆନେଁ ।

ଡୁକୁ ଡୁମ୍ୱେ, କାର୍ମୁ ଗୋଟିଏ କଙ୍କଡା ଦେଖିଲେ । ଶନିବାର, ରବିବାର ଦିନ ମାରିକି ଖାଇଲେ । ଦୁଇ ଭାଇଭଉଣୀ ସିମିଳି ଡଙ୍ଗାରେ, ବିନ୍ଧଣାରେ କଣାକରି ସେଠାରେ ପଶିରହିଲେ । କାର୍ମୁ, ରମାଡା, ଗାଜାହଡେ ବିରିବିଗାଂ ଧର୍ମୁରାଜାଙ୍କୁ ଡଙ୍ଗା ତିଆରି କରିବା ପାଇଁ କହିଲା । ତିଆରି କରି ଧର୍ମୁରାଜା ଡଙ୍ଗାକୁ କଡରେ ଲଗାଇଲେ, ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ଦୁଇ ଭାଇଭଉଣୀ ରହିଥିଲେ । ସେ ଦୁହେଁ କହିଲେ ଆମେ କଣ କରିବା ସେଠାରୁ ଦେଶ ଦେଶ ବୁଲି ଦେଖିଲେ, ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଜୀବଜନ୍ତୁ ବା ମଣିଷ ଦେଖା ଯାଉନାହାନ୍ତି । ତାର ଭଉଣୀକୁ ତା ଭାଇ ପଚାରିଲା । ଭଉଣୀ ଆମେ କଣ କରିବା ମାତ୍ର ଦିଜଣ ଅଛୁ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କ ଭିତରେ ସୃଷ୍ଟି ତ ଅସମ୍ଭବ । ଆମର ଯେ ଏତେ ଜାଗା ଖାଲି ପଡିଚି ଏ ଡଙ୍ଗର ପାହାଡ କଣ ଏହି ଦୁଇ ଭାଇଭଉଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ଭବ ପରକି ।

ଏହିତାଆ କାତା କିନି ପୁଟା ତାକି ଦାର୍ମୁ ରାଜାୟୁ ଓ୍ୱେସ୍ତେୟୁ ତା ବଇଁ ଦାର୍ମୁଗିରି ପାଣ୍ଡି ତେୟୁ । ତା ତାଦାଆ ସୁର୍ଜୁ ଗିର ପାଣ୍ଡିତେୟୁ । ପାନ୍ଡିନି ପୁଟାତାକି ନାନାଗାଂ ବଇଗାଂମୁ କାତାଆ ଅଅଜି ବୁଡି କାର୍ତେ । ଆଜି ବୁଡି କାର୍ଜେଲିନେଁ ଏଓ୍ୱା ନାନା ବଇଁ ଇଂଜି ପୁନ୍ବି ଆଆତୁଦେ । ପୁନ୍ବି ଆଅଁ ତୁବେ ଜାକାଲା ପୁନ୍ବି ଆଆତୁ । ଡୁକୁଡଁ ଡୁମ୍ବେ ପଚାରିକିତେ କ୍ଡ଼ାଲି କାଟ୍ରି ଇଟା ମାଂଜିଗି । ଡୁମ୍ବେ ଡୁକୁ ପଚାରି କିତେୟୁ ଏୟୁ ଡକା ଇଟା ମାଂଜିଗି ରିଣ୍ଡାଜାକା ଆଏ ଇନ୍ବି ଆତୁ । ମାର ଇନିସିକି ବଂଚାଆନା ନେତ କାତଲି ତାକି କ୍ଡ଼ାଲି ମାଗେଂ ଦରକାରି, ଏୟୁ ଉନ୍କଲି ତାକି ଡକା ମାଂଗେ ଦରକାରି । ନିନୁ ପୁଜିଂଗି ଡକା କେପେଲି, ଆଏ । ନିନୁ ପୁଞ୍ଜିମି କ୍ଡ଼ାଲି କେପେଲି, ଆଏ । ଦେଶ ଦେଶ, ରାଜି ରାଜି ମାର ତ୍ରେତା ମାଂଗେ ପିଃତସେ ତେକୁ ହିଲ୍ଲୁ ମାମିଣି ହିଲେରୁ ।

ସେମାନେ ଏତିକି କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଧର୍ମରାଜା ତାଙ୍କର ଭଉଣୀଙ୍କୁ ପୂର୍ବ ଦିଗ ପଟେ ଯିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ବଡ ଭାଇଙ୍କୁ ପଶ୍ଚିମ ଦିଗ ବାଟେ ଯିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ପଠାଇବା ସମୟରେ ଦୁଇ ଭାଇଭଉଣୀ ଗଲେ । ଦୁଇ ଭାଇଭଉଣୀ ଯାଇ ଯାଇ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ମିଶିଲେ । ସେମାନଙ୍କର ଆକୃତିରେ ଅନେକ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇ ଯାଇଛି । ମୁହଁରେ ବସନ୍ତିଆ ହୋଇ ଦୁହିଁଙ୍କ ରୂପ ଅଲଗା ଅଲଗା ଦେଖା ଯାଉଛି । ଯାହା ଫଳରେ ଦୁଇ ଭାଇଭଉଣୀ ଭଳି ଜଣା ପଡିଲାନାହିଁ । ଡୁକୁ ଡୁମ୍ବେ ପଚାରିଲେ ତୁମେ କାତି ଟାଙ୍ଗିଆ ତିଆରି କରି ପାରିବ କି । କାର୍ମୁ ପଚାରିଲା ତୁମେ ପାଣି ହାଣ୍ଡି ତିଆରି କରି ପାରିବ କି ? ପଚାରିବାରୁ ଦୁହେଁ ଦୁଇଟି ଜିନିଷ ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁଠି ହେଲେ ମଧ ତିଆରି କରିପାରିବୁ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ତେବେ ଆମେ କିପରି ବଞ୍ଚିବା । ଡଙ୍ଗର ହାଣିବା ପାଇଁ ଟାଙ୍ଗିଆ ଆବଶ୍ୟକ, ପାଣି ରଖିବା ପାଇଁ ମାଠିଆ ଆବଶ୍ୟକ । ଦେଶ ଦେଶ ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟ ଆମେ ବୁଲିଲୁଣି ଆମ ଛଡା ଅନ୍ୟ କେହି ନାହାନ୍ତି ।

ମାର ରିଆ ମାହି ମାନା । ରିଆମାର ମାଂଜାନାଗାଂ ଲୋଲ୍ଲୁ ଏପାକି ଆସେତ ଆଏ । ଡକା ଆମ୍ବଟି ପାନା, କ୍ଡ଼ୁଲି କାଟ୍ରି ଆମ୍ବଟି ପାନା । ଏମତାକି ଇଂଜିସି ରିଆମାର ପାପା ଭସୁର ଜୁଟା କସିନ । ଏମ୍ବାଟିନେ ଏଓ୍ୱାସିକାଁ ମିଲାପଦା ଆତୁ ରଜଟି ତିନିଗେଟ୍ ଆଇସି ନାକି ଲୋକୁ ଆତୁ । ନାକି ଲୋକୁ ଆଇଲିନେ କୁଡା କୁଟୁମ୍ବ ବାଟିଆତୁ । କୁଡା କୁଟମ୍ବି ବାଟି ଆଇଲିନେ ଡୁନ୍ଦାଅଚେଲି ପୁନାୟୁ । ଡୁନ୍ଦା ଆଚିତେୟୁ । କ୍ଡ଼ାଲି କେପେଲି ପୁନୀୟୁ, କ୍ଡ଼ାଲି କେପିତେୟୁ । ଡକା କେପେଲି ପୁନାୟୁ ଡକା କେପିତେୟୁ ଡକା କେପେଲି ପୁନାଆଁନାୟୁ ନେତକାତି ତେୟୁ । ଇଇଁଲାଅଁ ଲୋକୁ ଜାହାରି କାମ, ଜାହାରି କିସି ଆନାଇତ କୁଏୟୁ ଆତେ, ଆନାୟୁ ଡମ୍ଭେୟୁ ଆତେୟୁ । ଆନାୟୁତ ଲହରେୟୁ ଆତେୟ ଆନାୟୁ ଗାସେୟୁ ଆତେୟୁ । ଆନାୟୁ ବାମେଞ୍ଜାତେ ଆତେୟୁ । ଆନାୟୁ ରେଲିୟୁ ଆତେୟୁ । ଆନାୟୁ ଜାଗେଲିୟୁ ଆତେୟୁ ଆନାୟୁ କାରେମେୟୁ ଆତେୟୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ଜାତି କୁଡା ବାଟି ଆତେରୁ ମା ଦେଶାତା ।

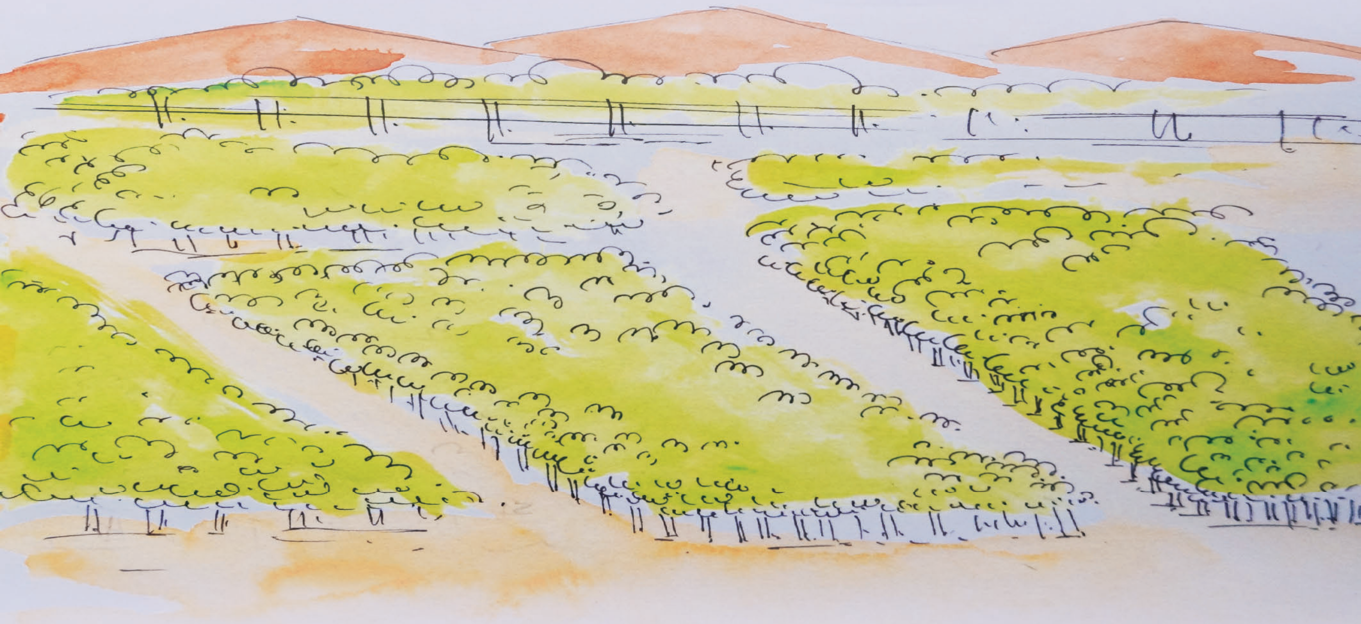

ଆମେ ଦୁହେଁ ଅଛୁ । ଆମେ ଦୁହେଁ ଏକା ହୋଇ ବଂଶ ବିସ୍ତାର ନ କଲେ ହେବନାହିଁ ବୋଲି ଧର୍ମୁ କହିଲା । ହାଣ୍ଡି କେଉଁଠାରୁ ପାଇବା, ଅସ୍ତ୍ର ଶସ୍ତ୍ର କେଉଁଠାରୁ ପାଇବା ସେଥିପାଇଁ ବୋଲି ଆମେ ଦୁହିଁଙ୍କ ଭିତରେ ପାପ ବୋହିବାକୁ ପଡିବ । ସେ ଠାରୁ ସେମାନେ ଦୁହେଁ ସଂପର୍କ ରଖିଲେ । ସେଠାରୁ ସେମାନଙ୍କର ଆସ୍ତେ ଆସ୍ତେ ଲୋକ ବଢିଲା ଘର ଦ୍ୱାରା ବଢିଲା । ଏମିତି ବଢୁ ବଢୁ ସେମାନଙ୍କର ଭିତରେ ସେ ଜାଗାରୁ ଅନ୍ୟ ଜାଗାକୁ ଯାଇ କୁଡିଆ କରି ବିଭିନ୍ନ ଆଡକୁ ବାଣ୍ଟିହେଲେ । ତା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ଭିତରୁ କିଏ ଡାଲା ବୁଣିଲାଣି କିଏ ତ ଟାଙ୍ଗିଆ ତିଆରି କଲା, କିଏତ ହାଣ୍ଡି ଗଢିଲା, କିଏ ତ ଚୁଳ କାଟିଲା, କିଏ ତ ଡଙ୍ଗର ହାଣି ରହିଲା । ସେହି ଭଳି ଲୋକମାନେ ଯାହାର ବୃତ୍ତିରେ ଲାଗି କିଏ ଆଦିବାସୀ, କିଏ ହରିଜନ, କିଏ ମୂଳିଆ, କିଏ ଘାସି, କିଏ କରଣ, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଭଣ୍ଡାରି, ତେଲି, ଧୋବା, ଏମିତି ଏହିପରି ବିଭିନ୍ନ ଜାତି ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ।

ସୀତା ପେନୁ (ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ)

ର ଆୟା କାମାକିତେ କହଡାମାଣ୍ଡେ, କାମାକିତେ, ଆବାଡେଗେ କାମାକିତେ, କି ଆନାଗାଂ ଏରି ହାବାରିଲାଇ କାମ୍ୱାପାରିମା ଇଚେ । ଏଦି ଲାହି ହତାରି ପୁୟୁ ଆ ମାନୋ ଏଦାଆ ଆୟା ଇଚେ ହାବାରି କାମ୍ୱିସେ ତଇମାଁ ହୁର୍‌ନାରି ହୁର୍‌ଇଁ ମା ମାକିମାଁ, ମାଣ୍ଡ୍ର କଇ ମାଁ, ଲାହି କିଇମାଁ କହ୍‌ପେ କିଇଂ ମାଁ ଇଞ୍ଜି ଇଚେଗେ । ଏମ୍ୱାଟିନେ ଲାହିପେନୁ ଇଚେଗେ ନାନୁଁ ଇମ୍ୱିନାରାଆ ମାକିଆଁଇଁ ଏମ୍ୱିନାରଅଁ ଲାହି ଆଁଇଁ ଇମ୍ୱିନାରାଆଁ କହ୍‌ପେ ଆଇଁ ଇଚେକା ମାଡା ଦର ଦର ମାୟାଇଂଜି ମାଂଜାଂନେ ନାଗେଂ । ଏସିଇ ଇଂଜି ମାଂଜାନେ ନାଁ ସୀତା ପେନୁଁ ତାନୁ । ନର ଗାଡାତା ନାନୁଁ ମାଜେଂଲି ମୁଁଏନୁଁ ଇଜିଂ ଇଚେଗେ । ଆରେଏଁ ଗୁଆ ତୁଃତେ ।

ଜଣେ ମା ଚାଷ କଲା, କୁଏରି ମାଣ୍ଡିଆ ଚାଷ କଲା, ବାପା ସହିତ ଚାଷ କଲା । ଚାଷ କରି ସେ ଫସଲ ବେଶି ଅମଳ ହେଉ ବୋଇଲା । ସେହି ଫସଲ କଲାଟା ବହୁତ ଫୁଲ ହୋଇଚି । ସେଠାକୁ ମାଁ କହିଲା, ଶିଘ୍ର ପାଚିଲେ ଖାଇଥାନ୍ତି, ପୋଡେଇବାଟାକୁ ପୋଡେଇ ଥାନ୍ତି, ରାନ୍ଧିବାଟା ରାନ୍ଧିଥାନ୍ତି, ଭାତ ପେଜ କରି ଖାଇଥାନ୍ତି ବୋଲି କହିଲା । ସେଠାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ କହିଲା ମୁଁ କେଉଁଟା ପୋଡେଇ ହେବି, କେଉଁଟା ରାନ୍ଧି ଦେବି, କେଉଁଟା ପେଜ ଓ ଭାତ ହେବି, ଏତେ ଦରିଦ୍ର ଲୋକ ମୁଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀ । ପ୍ରଜାଙ୍କ ପାଖରେ ମୁଁ ରହି ପାରିବି ନାହିଁ । ଆଉ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ପଳେଇଲେ ।

ଏମ୍ବାଟିନେଁ ଏଦି ସୀତା ପେନୁଁ ଲାହି ଦଲୁ ପୁୟୁ ଆତେ ପନ ଆଆତେ ତା ମାମାରୁ ଗାଡାତା ହାଜା ତୁଃତେ । ତା ମାମାଁ ଆଗିଂତେୟୁ ବିମାଁ ରାଜା ଆଗିଂତେୟୁ । ବାଣିଜିଂ ବାଣିଜିଂ ଇଚେୟୁ । ହାଲ୍‌ଆଁ ବାଣିଜିଂ ଇଚେୟୁ । ନାନୁଁ ମାଇ । ନିଗେଂ ନରପୁରୁ ନରଗାଡା ତାଆଁ ନାନୁଁ ସାତାସିଗିଂ ସଡଲେଞ୍ଜା ଓ୍ୱେଞ୍ଜା ହିୟାଇଁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ନରପୁରୁ ନରଗାଡା ନିନୁ ସୀତା ପେନୁ । ନିଗେଂ ହାତି ଡାକାଇ ଏମ୍ବାଜାକାଲା ଏରି ଓ୍ୱାଏ । କଡ୍ଡୁ ଡାକାଇ ଇଚି ଜାକାଲା ଓ୍ୱାଏ ସୀତା ପେନୁ । ଅଡା ଡାକାଇ ଇଚି ଜାକାଲା ଓ୍ୱାଏ ସୀତା ପେନୁ । ଆନା ମାନି ହିୟାନ୍ଦି ନାଗେଂ ।

ସେଠାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ଛାଡି ଚାଲିଗଲା ପରେ ଫସଲରେ ଫୁଲ ହେଲା, ମଂଜି ହେଲା ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ଗାଁକୁ ଗଲା । ଗାଁ ପାଖରେ ତାଙ୍କ ମାମୁଁ ଭାଣିଜି ରୁହ ରୁହ କହି ଅଟକାଇଲେ । ବିମାରାଜା ଅଟକେଇ ଜାଣିକି ପାରିବି ବୋଲି କହିଲା । ଯାଅ ନାହିଁ ବୁଝିବି ବୋଲି କହିଲା । ମୁଁ ଅଛି, ତୋତେ ପ୍ରଜା ରାଜ୍ୟରେ ମୁଁ ସାତ ଶିଙ୍ଘା ଷୋହଳ ଲାଞ୍ଜି (କୁକୁଡା) ମାଗିଦେବି । ସେଠାରୁ ପ୍ରଜା ରାଜ୍ୟରେ ତୁ ଆସି ରହିଯା ବୋଲି ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କୁ କହିଲା । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀ କହିଲେ, କି ଭୋଗରାଗ ମୋତେ ଦେବ ।

ନିଗେଂ ନାନୁ ହିୟାଇ ନର ଗାଡାତା ସାତା ଶିଙ୍ଗି ସଡଲୋ ହିୟାଇ ୱ୍ୱାମୁଁ । ନିନୁଁ ସଲମିଆତି ଡର ମିଆତି । ନିଗେଂ ଏତାଗଣି ମାନେ, ପମ୍ବାଗଣିମାନେ, ସୁରୁସୁତାମାନେ, ପାଟୁନୁଲୁମାନେ । ସୀତା ପେନୁ ୱ୍ୱାତେ । ଏତାଗଣି, ପମ୍ବାଗଣି ଗିରିତା ହାଜାନାଗାଂ ର ପେଜେଣି ବାଇଁଆ ନାଗାଂ ସୀତା ପେନୁ ମଟ ଜୁଚାନାଗାଂ ଏଜଅ ତାନେ କୟୁ ଏତାନାଗାଂ । ଏଦାଣିକି ସୀତା ପେନୁ ଦାରୁ କିଆନାଗାଂ କୟୁ ଡାକି ଆଇମାନେଁ । ଏ ନୀତି ଆହାଜାନାଗାଁ ଡଙ୍ଗରିଆ କନ୍ଧ ଲୋକୁ ସୀତା ପେନୁ କୟୁ ଡାକି ମାନାମ୍ଭୁ ।

ତୋତେ ମୁଁ ପ୍ରଜାରାଜ୍ୟରେ ସାତ ଶିଂଘ ଷୋହଳ ଲା (କୁକୁଡା) ବଳି ଦେବି । ତୋ ପାଇଁ ଭୋଗ ରାଗ, ଅସ୍ତ୍ର ବସ୍ତ୍ର ଅଛି ବୋଲି କହିବାରୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ ଆସିଲା । ଧରିବା ଜିନିଷ ସବୁ ଧରି ବାଟକୁ ଯାଇ ଜଣେ ବେଜୁଣି (ଗୁଣିଆ) ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କ ସମସ୍ତ ଜିନିଷ ଓ କୁକୁଡା କାଖେଇ ଘରକୁ ଆଣିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କ ନାମରେ କୁକୁଡା ପୂଜା କରାଯାଉଛି । ସେହି ନୀତି ଧରି ଡଙ୍ଗରିଆ କନ୍ଧ ସମାଜ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀଙ୍କୁ କୁକୁଡା ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି ।

ମ୍ବାଲୁ (ଠେକୁଆ)

ର ଦେଶତା ମ୍ବାଲୁ ମାଚେ । ର ଦେଶତା କ୍ଡ୍ରାନି ମାଚେ । ର ଦେଶାତା ଭାଲୁ ମାଚେ । ମାନି ବେଲାତାକି ମ୍ବାଲୁହାଚେ । ର ଚିଟି ଗିରତା ବେଟା ଆତେ । ଏ ଚିଟି ପେର୍ଜାନାଗାଂ ଅତେ । ଅଆ ନାଗାଂ ୱ୍ୱେଃକା ହାଚେ । କ୍ଡ୍ରାନି ର ରାଜା ୱ୍ୱେଃଜା ମାଂଜାନେୟୁ ନାଗେଂ ନି କ୍ରିକାଗେ ନେଜୁ ତିନାଗେ । ନା କ୍ରିକା ୱ୍ୱିଏ ତିନାଗେ । ଏମ୍ବାଟିନେ କ୍ଡ୍ରାନି ଇଂଜି ମାଚେ । ଏନିସି ଆନାତାକି ତିନାରି ଆଏ କ୍ଡ୍ରାନି ରାଜା ଅର୍ଡର କିଆମାନେୟୁ । ଆନା ଇଂଜି କ୍ଡ୍ରାନି ଇଂଜିମାନେ ଆନାତାକି ଅର୍ଡର କିଆ ମାନେୟୁ । ଆଏ ଦେକ୍ଡ୍ରାନି ୱ୍ୱେଜା ମାଂଜାନେୟୁତ ନାଗେଂ । ବେଗି କ୍ଡ୍ରାନି କ୍ରିକା ଡିଗାଂ ହାଲ୍ମୁ ଇଂଜି ରାଜା ୱ୍ୱେଃଜା ମାଂଜାନେୟୁ । ଏରେକି ନାନୁ ଚିଟି ତାପି ମାଇଁ । ଏଯମୁଁ ନି କ୍ରିକା ତିନା । ଇନି ପୁଟା ତାକି କ୍ଡ୍ରାନି କ୍ରିକା ମ୍ବାଲୁ ତିଚେ । ଆନା ମ୍ବାଲୁ ଏଚେଜେ କାସ୍କା ତୁଃତେ । ଆନା ମ୍ବାଲୁ ଏଚେକା କାମ୍କାଦି ମ୍ବାଲୁ କ୍ରିକା ନଇଁ ମାନୁ । ଏଚେଦେଏ କାସ୍କାନ୍ଦି । ହାଡା କ୍ଡ୍ରାନି କାତାଗ୍ଂ କିଆଁ । ନଇଁ ମାନୁ ମ୍ବାଲୁ । ଆନା ଇନା ଆତେ ସେ ଇନି ସାଇଂ ନଇଂ ମାଂଜାନୁ ।

ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଠେକୁଆଟିଏ ଥିଲା, ଗୋଟିଏ ବାଘ ଥିଲା ଓ ଗୋଟିଏ ଭାଲୁ ଥିଲା । ରହୁଥିବା ସମୟରେ ଠେକୁଆ ଗଲା ସେତେବେଳେ ଖଣ୍ଡେ ଚିଠି ବାଟରେ ପଡିଥିଲା ତାହାକୁ ଠେକୁଆ ପାଇଲା । ଚିଠିକୁ ନେଇ ବାଘକୁ କହିବାକୁ ଗଲା । ବଣ ରାଜା କହିଛନ୍ତି ମୋତେ ଆଜି ତୁମର କାନ ଖାଇବାକୁ । ସେ ଠାରୁ ବାଘ କହିଲା କେମିତି ଠକିକି ଖାଇବି ବୋଲି ଠେକୁଆ କହିଲା । ବାଘ କହିଲା ରାଜାତ ଆଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଚିଠି ଆଣିଛି । ଦେଖ ତୁମର କାନ ଖାଇବି ବୋଲି କହିବା ସମୟରେ ବାଘର କାନକୁ ଠେକୁଆ ଖାଇଲା । ସେଠାରୁ ଆନାଁ ଆନାଁ ଠେକୁଆ ବୋଲି ବାଘ ରଡ଼ି ଛାଡୁଛି । କଣ କେତେ ଯେ କାନ୍ଦୁଛୁ ବୋଲି ଠେକୁଆ କହୁଛି । ସେଠାକୁ କାନ ବିନ୍ଧୁଛି ବୋଲି ବାଘ କହୁଛି । କେତେ ଯେ ମୋ କାନ କାମୁଡିବ । ବାଘ କହୁଛି ବ୍ୟଥା ହେଉଚି ଠେକୁଆ ।

ଏମ୍ବାଟିନେ ମ୍ଡାଲୁ ଇଂଜିମାନେ ଆହା ନିନୁଆନା ଇଚେସେ ଇନିସାନେ । ପ୍ଡକ ଇଂଜି ମାନମୁଁ । ନାନୁ ତିଜିଂମାଇଁ । ଷ୍ଡକ୍ ମାନମୁଁ ନାନୁ ୱେଃପି ମାଂଜାଇ । ଆନା ଇନାଁଆ । କ୍ରିକା ନଇ ମାନୁ ଇଂଜି ମାଂଜି ଆନାତାକି । ନାଗେଂତ ରାଜା ଚିଟି ପାଣ୍ଡା ମାଜାନେୟୁ ଏରେକି କ୍ରିକା ତିଜିଂ ମାଂଜାଇ । ୱିଏ ନିୱା କ୍ରିକା ତିନା । କ୍ଡନି ଇଂଜିମାନେ ଇନିସିକି ତିଇ । ଇୱା ଦାଃଜି ଦାଃଜି ହାଜି ମାନୁ । ଏମ୍ବାଣେଁ ଭାଲୁ ତାଣାଆ ହାଜିମାନେ । ଭାଲୁଇଁ ପଚାରି କି ମାନେ । ବାଲୁ ତାମୁଁ କ୍ରିକା ତିନା । ଆହା ମ୍ଡାଲୁ ଆନାତାକି ନା କ୍ରିକା ତିଜିଂ । ମ୍ଡାଲୁ ଇଂଜିମାନେ । ଆଏ ଭାଲୁ ରାଜା ରଚିଟି ପାଣ୍ଡା ମାଂଜା ନେୟୁ । ଆନାରି ମ୍ଡାଲୁ ପଚାରି କି ମାଂଜାଦି । ମ୍ଡାଲୁ ଇଂଜି ମାନେ ର ଦେଶାତା ର ରାଜା ଚିଟି ହିୟା ମାଂଜା ନେୟୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ଚିଟି ନାନୁ ତାଚା ମାଇଁ । ଇଜା ଆ ଏନିସି କିନା ରାଜା ୱେଃଜା ମାନେଦିଂନେ ନାଗେଂ ଭାଲୁ କ୍ରିକା ତିଗାଂମୁଁ ।

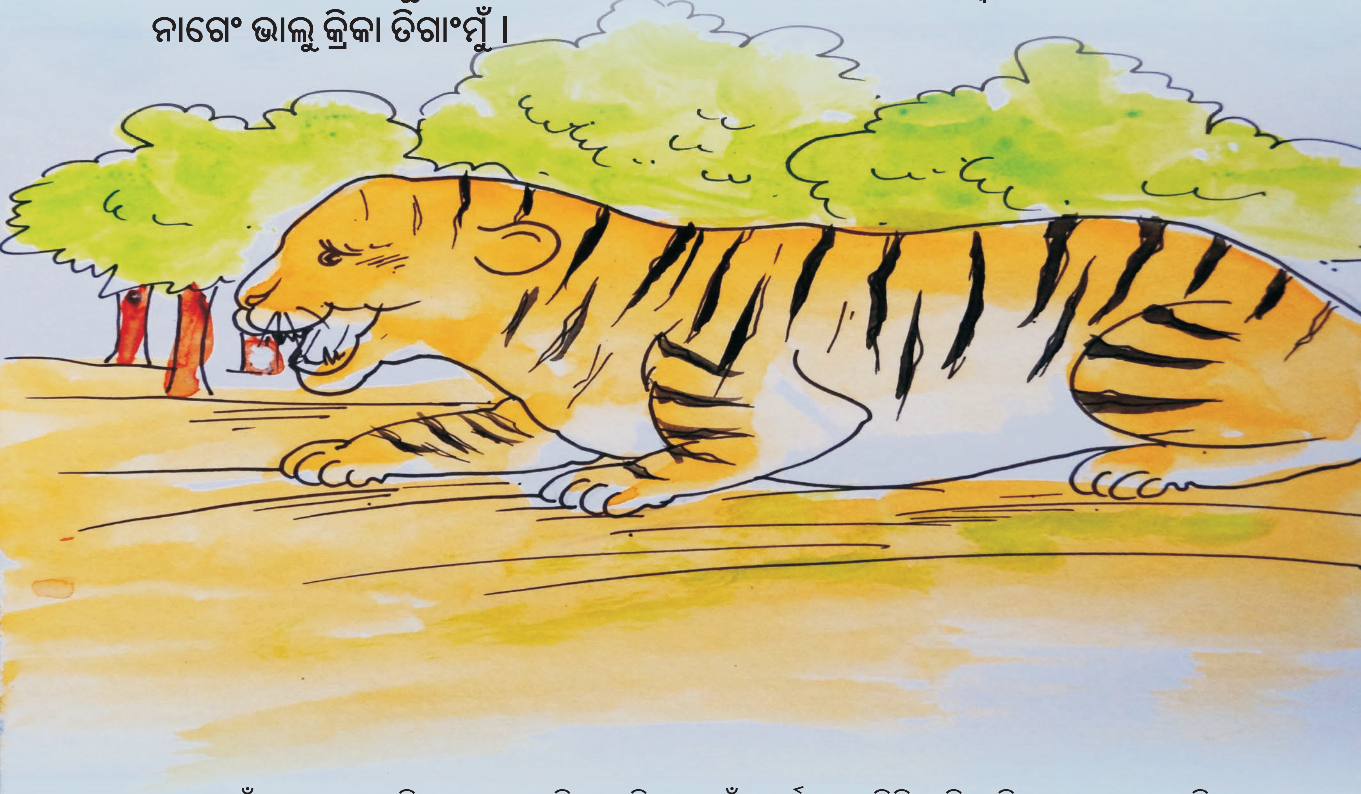

ସେଥିପାଇଁ ଠେକୁଆ କହୁଚି ବ୍ୟଥା ହେଉଛି ବୋଲି କହ ନାଁ, ଅର୍ଡର ସେମିତି ଅଛି । ଭିଷଣ ବ୍ୟଥା ହେଉଛି ଠେକୁଆ । ସେଠାରୁ ଠେକୁଆ କହିଲା ଆହା ତୁ ବ୍ୟଥା ହେଉଛି ବୋଲି କହିଲେ ହେବ କି ? ଚୁପ୍ ଚୁପ୍ ହୋଇ ରହିଯା । ମୁଁ ଖାଉଛି । ମୋତେ ତ ରାଜା ଚିଠି ପଠେଇଛନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ମୁଁ ତୋ କାନ ଖାଉଛି । କାଲିକି ମୋର କାନ ଖାଇବା । ବାଘ କହୁଛି, କେମିତି କରି ଖାଇବି । ଦୁହେଁ ଖୋଜି ଖୋଜି ଯାଉଛନ୍ତି । ସେଠାରୁ ଭାଲୁକୁ ଭେଟିଲେ । ଭାଲୁ ଯାଉଛି ପଚାରି ପଚାରି । ଭାଲୁ ଆଣେ ତ କାନ ଖାଇବା, ଆହା ! ଠେକୁଆ କହୁଛି ରଜା ଚିଠି ଦେଇଛନ୍ତି । କଣ ଠେକୁଆ ପଚାରୁଛୁ । ଠେକୁଆ କହିଲା ଗୋଟିଏ ଦେଶ ଅଛି । ଦେଶର ରାଜା ଚିଠି ପଠାଇଛନ୍ତି । ସେହି ଠାରୁ ଭାଲୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଗଲା । ଭାଲୁ ଏଥର ମୋର କାନ ଖାଅ ।

ଭାଲୁ ଇଂଜିମାନେ ହାଃଆଁ ମ୍ବାଲୁ ନିନୁ ଏମ୍ଭେରି ହୁକୁମଟି ୱ୍ୱାମାଂଜି । ଆଏ ଦେଭାଲୁ ନାନୁ ୱ୍ୱାମାଇଁ ରାଜା ଚିଟି ହିୟା ମାଂଜାନେୟୁ । ଇଂଜିମାନେ ମ୍ବାଲୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ଭାଲୁ ଆକାଶାକା ଆଇମାନେ ବାଲୁ । ତିନିମ୍ବୁ କ୍ରିକା ନିଏଟି ତିନିମ୍ବୁଁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ତିନିମ୍ବୁଂ କ୍ରିକା । ଭାଲୁ ଇଂଜିନେ । ଆନା ମ୍ବାଲୁ, ଆନା ମ୍ବାଲୁ । ହାଡା ଭାଲୁ ଆନା ତାକି ଡି ମାଂଜି ନାୱ୍ୱାତ ୱ୍ୱିଏ ତିଂଜି । ଏମ୍ବାଟିନେ କ୍ବାନି ହାଜିମାନେ ଇ ଗିରିଟି ହାଜିମାନଚେ ଆଦେ । ଆନାରାଆଁଏଟି ମ୍ବାଲୁ ହେଟେ । ଏମ୍ବଅ ହାଜିମାନେ ଆଦେରିନ୍‌ଡା କ୍ବାନି ଭାଲୁ ହାଜି ମାଚୁଃ ମ୍ବାଲୁ ଦାହାଜେଲି । ହାନି ପୁଟାତାକି ଗିରିତା ଗୌଡିଆ ମାଚେୟୁ । ଭାଲୁ ଏମ୍ବଅ ହାଜି ମାଇଁ, ମ୍ବାଲୁଇଁ ଦାହାଦେଲି ହାଜି ମାନାମ୍ବୁଁ । ହାଜି ମାନାସୁ ମ୍ବାଲୁ ଏମ୍ବି ହାଚେ । ଦାହାଜିସି ହାଜି ମାନାମ୍ବୁ ଆନାତାକି ଏମ୍ଭେ ପଚାରି କିତେ କ୍ବାନି ।

ଭାଲୁର କାନ ଖାଇବା ସମୟରେ ଭାଲୁ କହୁଛି । ଅହା ବ୍ୟଥା ହେଉଛି । ଠେକୁଆ ଭାଲୁର କାନ ଖାଇ ଦେବାରୁ ଭାଲୁ ଠେକୁଆକୁ ଖୋଜି ଯିବା ସମୟରେ ହଟା ବାଘର ସାକ୍ଷାତ ହେଲା । ସେଠାରେ ବାଘକୁ ପଚାରିଲା ସାଙ୍ଗେ ତୁମେ ଏହି ମୁର୍ତ୍ତିରେ ଠେକୁଆକୁ ଦେଖିଲ କି । ହଁ ସାଙ୍ଗ ସେ ଏହି ପଟଦେଇ ଯାଉଥିଲା । ତା ପରେ ବାଘ ଓ ଭାଲୁ ମିଶି ଠେକୁଆକୁ ଖୋଜି ବା ପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି । ଯିବା ସମୟରେ ରାସ୍ତାରେ ଗୋଟିଏ ଗୋରୁ ଚରାଳିଥିଲେ । ଭାଲୁ କେଉଁ ଆଡକୁ ଯାଉ ଅଛ ସାଙ୍ଗ ବୋଲି ବାଘକୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି, ପୁଣି ବାଘ ପଚାରୁଛି ଭାଲୁକୁ, ତୁମେ କେଉଁ ଆଡେ ଯାଉଛ ବନ୍ଧୁ । ଭାଲୁ କହୁଚି ମୁଁ ମୋର ଶତ୍ରୁ ଠେକୁଆକୁ ଖୋଜିବାକୁ ।

ଗୌଡିଆ, କ୍ଟାନି, ଭାଲୁ ପଚାରି କିତୁ ଏମ୍ବିଇଁ ହାଜି ମାଂଜି । ଲାହି ତିଚିଶେ ରାହା, ଭଗାଂ ତିଚେଶେ ରାହା । ବାଏଁ ଆନାତାକି ତିଂଜାଦେରୁ ହାଜୁଂ ରଅତେରୁ କାଲୁ ତାକା ହଜୁଂ । ଇଚିଶେ ନାଗେ ତିଂଜାନ୍ଦୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ନାଗେଂ ପାୟାନଗାଂ ତିଜାଂନ୍ଦୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ କ୍ଟାନି ହାଜିମାନେ କାଲୁ ବେଟା । ଭାଲୁକି ବିଟା କୁଲିଗାଂ ୱାଟିକିଆ ଗୁଇମାନେ । ଭଜା ମାନ୍‌ମୁଁଆଦେକ୍ଟାନି ୱେଃପି ମାନେ ଭାଲୁ ୱେଃପିମାନେ ହଁ ଆଦେଉଃଇଁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ଭାଲୁ ମ୍ଟାଲୁ ଆନାକିମାନେ ଡୁନ୍ଦା ମୁଚାମ୍ବୁ । ଭାଲୁ, କ୍ଟାନି । ମାଁ କ୍ରିକା ଆଦେତିଞ୍ଜାମାନେ । ଇଦାଣିକି ହାଦି କିନା । ଏମ୍ବାଟିନେ ଭାଲୁ କ୍ଟାନି ହାଜିମାନୁ । ପଚାରି କିନ ଗୌଡିଆଇ ଏନିସି କିତିସେ ଇଦାଣିଇ ପାନମ୍ବୁ ମାମ୍ବୁ । ଆୟା ନିଗେଂ ଆନାଇ ବେସ୍ତାଇ । ମିମ୍ବୁ ଇଦାଣି ଇନିସକିତେଶେ ଆହାଦେଲି ମାଣ୍ଡେରୁ । ରୋ ନେତ ମାନେ ହାଜୁଂ ଟୁଣୁଗା ହାଜୁଂ । ଇଚିଶେ ଆହାଜେଲି ପାଣ୍ଡେରୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ହାଜିମାନୁ କ୍ଟାନି, ଭାଲୁ ନେତ ଟୁଣୁମ୍ବି ମାନୁ । ଆନାଆଁ ମାଟିନାବୁ ।

ଗାଈ ଚରାଳି ବାଘ ଏବଂ ଭାଲୁ ତିନି ଜଣ ମିଶି ଠେକୁଆକୁ ଖୋଜି ବାହାରିଲେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବାଘ ଭାଲୁ ଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଗାଈ ଚରାଳି ପଚାରିଲେ । ଗାଈ ଚରାଳି ପଚାରିବା ସମୟରେ, ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ ଭାଇ ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ବେଶି ବିଚାର କର । ବାଘ, ଭାଲୁ ଓ ଗାଈ ଚରାଳି ତା ମାଁ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସବୁକଥା କହିଲେ । ମାଁ କହିଲେ ତୁମେ ଏହିଟାକୁ କେମିତି ଧରିପାରିବ । ମା କହିଲା ତୁମେ ଗୋଟିଏ ଡଙ୍ଗରକୁ ଯାଇ ଡଙ୍ଗର ହାଣ ତାହା ହେଲେ ତୁମେ ଠେକୁଆକୁ ଧରି ପାରିବ । ସେଠାରୁ ବାଘ ଭାଲୁ ଡଙ୍ଗର ହାଣିବା ଗଲେ । ଡଙ୍ଗର ହଣାସରି ଗଲା ପରେ ବୁଣିବା ସମୟ ଆସିଲା କଣ ବୁଣିବୁ ବିହନ ବୋଲି ଗୌଡିଆକୁ ପଚାରିଲେ ।

ଆଏ କ୍ତ୍ରାନି ବେରେଙ୍ଗା ମାଟାନ୍ଦୁ ଇଟିଶେ ଆହାଦେଲି ପାଣ୍ଡେରୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ହାଜିମାନୁ ଭାଲୁ, କ୍ତ୍ରାନି, ବିଚାରି କି ମାନୁ ଗିରିତା । ଜାମୁଆଦେମାଟିନା । ଏମ୍ବାଟିନେ ବିରିଇଗାଂ ମାଟିମାନୁ । ମ୍ଭ୍ରାଲୁ ହାଜିମାନେ ବିରିଗାଂ ମାଟାନାଗାଂ ୱ୍ଃାପି ମାନୁ । ମ୍ଭ୍ରାଲୁ ହାଜିମାନେ କୁହୁଡା ଆକା ଗୁଡୁଗୁକିଆ । ଏମ୍ବାଟିନେ ପାଏରି ମାଟାଗାଂ, ପାଲା ପାଣ୍ଡେକିଆ ପଚାରିକିମାନେ । ଇଓ୍ୱାୟୁ ଆବ୍ଦିକି ମାଂଜାନେୟୁ । ଆବ୍ଜି ମାଂଜାନେୟୁ ଆନାତାକି । ଜାମୁ ଆଦେପଚାରି କିକାନା ହେନି ବେଲାତାକି ମ୍ଭ୍ରାଲୁ ତୁନ୍ଦା ମୁଚା ଇଟାମାନୁଁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ଇଂଜିମାନୁ ମ୍ଭ୍ରାଲୁ ପଚାରିକିନା । ଏମ୍ବାଟିନେ ମ୍ଭ୍ରାଲୁ ଇଂଜିମାନେ ଆନାତାକି ନାଗେଂ ତିଜାଦେରୁ ବାଏଁ ତିଂଜାଆନ୍ଦୁ ।

ଗୌଡିଆ କହିଲେ ତୁମ ଡଙ୍ଗରରେ ବିରି, କୋଳଥ ବୁଣିବାକୁ କହିଲା ସେମାନେ ବିରି କୋଳଥ ବୁଣିଲେ ବହୁତ ପରିମାଣରେ ବିରି କୋଳଥ ହେଲା । ଗୋଟିଏ ଦିନ ଠେକୁଆ ସେହି ଡଙ୍ଗର ଉପରେ ବିରି କୋଳଥ ଖାଇବାକୁ ପ୍ରତିଦିନ ସକାଳ ସନ୍ଧ୍ୟାଯାଏ । କୁମୁଡା ଗଛର ପତ୍ରକୁ ଛତା କରି ସିଆଳି ଛାଲିକୁ ଯୋତା କରି ମରମର ଶବ୍ଦକରି ସକାଳ ସନ୍ଧ୍ୟା ଯାଉଥିଲା । ସେ ପାଖକୁ ଭାଲୁ ଓ ବାଘ ପଚାରିବା ପାଇଁ ଯାଉଛନ୍ତି ସେ ଲୋକ କିଏ । ପ୍ରତିଦିନ ଆସି ଆମକୁ ଡରଉଛନ୍ତି । ଚାଲ ସାଙ୍ଗ ପଚାରିବା । ସେମିତି କରିବା ସମୟରେ ଠେକୁଆକୁ ଦେଖି ଧିରେ ଗୋଡକୁ ଧରି ଡାଲା ଭିତରେ ପୁରେଇ ଦେଲେ । ସେଠାରୁ ଠେକୁଆ କହିଲା କଣ ପାଇଁ ମୋତେ ହତ୍ୟା କରିବ । ବିନା ଦୋଷରେ ମୋତେ ମାର ନାହିଁ ।

ହାଜୁଂ କାଲୁ ତାନ୍ଦୁ । ଆରେ ନାଗେଂ ତିଂଜାନ୍ଦୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ କ୍ଡାନି ହାଜିମାନେ କାଲୁ ବେଟା । ଭାଲୁ କାପିମାନେ । ଏମ୍ବାଟିନେ ମ୍ଡାଲୁ ଇଂଜିମାନେ କ୍ଡାନି କାଲୁ ବେଟା ହାଜିମାନେ ଏ ଭାଲୁ, ଏମ୍ବେ ବାଜାଗଂ ପୁଞ୍ଜାଲେଏ । ଏମ୍ବାଟିନେ ଭାଲୁ ଅଇ ମାନେ ନାଗେଂ ଭାଲୁ । ବାଲିଇ ପ୍ରେତିଶି କାନ୍‌କାତା ଡାଞ୍ଜାତୁଃତେ । ନେତେ ନେଣି ମ୍ଡାଲୁ । ବାଜାଗ୍ଂ ଏଚେକା ପୁଞ୍ଜା ମାଂଜି । ଆଃ ଇସ୍ତି ଗସିଗାଂ ଆଏଁ ଆର୍‌ଗା ବାଇମାନେରୁ । ଏରିକି ନାନୁଁ ହାଜି ମାଇ ବାଲିଇ ଗ୍ରେପାନାଗାଂ ଭାଲୁ କାନ୍‌କାତା ଡାଞ୍ଜା ତୁଜା ମ୍ଡାଲୁ । ଦେଗଂଡିତେ ।

ଯାଆ ମଦଆଣ ତା ପରେ ମୋତେ ମାର । ସେଠାରୁ ବାଘ ଗଲା ମଦପାଇଁ, ଭାଲୁ ଜଗିଛି । ସେହି ସମୟରେ ଠେକୁଆ କହୁଛି । ବାଘ ମଦପାଇଁ ଯାଇଛି, ଏ ଭାଲୁ । ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ ଭାଲୁ ଜାଣି ନାହିଁ ତା । ଭାଲୁ ନେଉଛି ମୋତେ ବାଲିଥିବା ପଡିଆରେ । ସେଠାରେ ଭାଲୁକୁ ଠେକୁଆ କହୁଚି ତୁମେ ବାଜା ବଜାଇ ଏକ ଧ୍ୟାନ୍‌ରେ ମୋତେ ଅନେଇବ । ମୁଁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବେ ନାଚ ଦେଖାଇବି । ଭାଲୁ ବାଜା ବଜାଇ ନାଚ ଦେଖୁଥିଲା । ଭାଲୁ ବାଜାରେ ମାତିବାରୁ ଠେକୁଆ ଚାଲାକି କରି ତା ଆଖିକୁ ବାଲି ପକାଇଲା ।

ଏମ୍ବାଟିନେ କ୍ଡ଼ାନି ଓ୍ୱାଇ ମାଚେ କାଲୁ ତାଚିଶି । ଆଦେମ୍ବାଲୁ ହେମ୍ବେ ହାଚେ । ଆଦେଆନାଆଁ ପଚାରି କିଅଅନ୍ଦି ବାଜାଗ୍ଂ କି ମାଚାକି ହେ କଲି ହିଜା ମାଚେଏ । ଏଦି ଆଦେବାଲିଇ ଡିବାତା ଆର୍ପନାଗାଂ ଅଆତେ । ଏରେକି ବେଚାମ ମାଚେଏଁ ବାଲିଇ ଗ୍ରେନାଗାଂ କାନାକାତା ଡାଞ୍ଜାନାଗା ଗୁଆ ତୁଃତେ । ଏମ୍ବାଟିନେ ନାନୁ ବୁଦ୍ଧି ପୁନାଁତେଏ । ଏମ୍ବାଟିନେ କ୍ଡ଼ାନି ଇଂଜିମାନେ ଆଦେନି ବୁଦ୍ଧି ନିନୁ ଆନାତାକି ହାଜିମାଚି । ତା ବୁଦ୍ଧି ଏଚେକା ନି ବୁଦ୍ଧି ଏଚେକା । ନିଏ ଆରେ ପାନାଆଁ ଇଦାଣିଇ ଯଦି ତା ପିଗାଂ ହେଟିଶେ ମାର ପିଃଆପା ।

ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ବାଘ ମଦନେଇ ଆସୁଛି । ଆସି ଭାଲୁକୁ ଭେଟି ପଚାରିଲା ସାଙ୍ଗ ଠେକୁଆ କୁଆଡେ ଗଲା । ସେଠୁଁ ଭାଲୁ କହିଲା ସାଙ୍ଗ ମୋତେ ଆଉ କଣ ପଚାରିବ । ବାଜା ବଜାଉଥିବାରୁ ସେ ମୋର ଆଖିରେ ବାଲି ପକାଇ ଦେଲା । ମୁଁ ବୁଦ୍ଧି ହରେଇଲି । ବାଘ ବି କହିଲା ମୁଁ ବି ବୁଦ୍ଧି ହରାଇଲି ହଉ, ଆଜି ଦିନ ଠାରୁ ଆମେ ସେ ଯେଉଁ ଜାଗାରେ ଝାଡା ଫେରିଥିବ ସେହି ଜାଗା ଦେଖିଲେ ଆମେ ଛାଡିବା ନାହିଁ । ଜଗି ରହିବା ସେତେବେଳେ ମାରିବା । ସେମିତି କଲେ ।

କ୍ଡାନି ମିଲା, କଡି ମିଲା (ବାଘ ଛୁଆ ଓ ଗାଈ ଛୁଆ)

ରୋ ନେତତା ରୋ କ୍ଡାନି ମାଚେ । ଏ ବେଲାତା ଗାମା ଦିନା ଓ୍ୱାତେ । ଇସ୍ତି ଏଚାଦିନା ହାରକି ରୋ କଡି ତେର୍‌ବା ତେର୍‌ବା ନାଁ ଏ ନେତ ଓ୍ୱାତେ । ଏ ବେଲାତାତ ଏୟୁ ମିଡା ଆଇ ହିଲେ । ତେର୍‌ବା ତେର୍‌ବା ନାଁ ଇଚନ୍ ଜଡି ହେଟେ । ଏମ୍ବା ହାଚେ ଆରେ ଏୟୁ ଉଟେ । ନାନୁଁ ଇମ୍ବା ମାଚିସିତ ଏୟୁ ଉନ୍‌ଲି ମିଡା ଆନେ ଇଞ୍ଜାନା ଅଣପା ଆତେ । ଇ ପାଖା ପାଖି ଡାଡି ଜାଡି ତିଞ୍ଜାନା ଇ ମାରାତା ଡପିଇ ଇଂଜାନା ଇଚେ । ଆରେ ରୋ ଦିନା ନେତ ଗିରିଟି ହାଜା ମାଚେ । ଏ ବେଡାତା ଏକ୍ଡାନି ସମାନ ଓ୍ୱାତେ । ନିନୁଂ ଏମ୍ବଅ ଓ୍ୱାମାଜିଂ, ଏଚନ୍‌ତ ନିଗେଂ ହେଣ୍ଡା ହିଲାତେ । କଡି ଓ୍ୱେହେତେ । ଆରେ ଆଏଦେ ନାନୁଁ ଇ ଗାମାତାକି ତେର୍‌କା ତେର୍‌ବାନା ଇକାଟିନା ହଚାତୁଃତେ । ଆରେ ଏନାତାକି ମାମ୍ଭୁ ରିଆରୁ ସାଙ୍ଗ ଆନାଦେ । ଆରେ ଇ କାନେ ତିଞ୍ଜାନା ଇ କାନେ ଡକା ତୁଃନା ଇଂଜୀନା କ୍ଡାନି ଓ୍ୱେହେତେ ।

ଗୋଟିଏ ଜଙ୍ଗଲରେ ବାଘଟିଏ ଥିଲା । ଖରାମାସ ଆସିଲା । ଦିନେ ଗୋଟିଏ ଗାଈ ଚରି ଚରି ସେ ଜଙ୍ଗଲକୁ ଆସିଲା । ସେହି ସମୟରେ ପାଣି ମିଳୁ ନଥିଲା । ଚରି ଚରି ଗୋଟିଏ ଚୁଆ ଦେଖିଲା । ସେଠିକୁ ଗଲା ଆଉ ପାଣି ପିଇଲା । ମୁଁ ଏଠି ଥିଲେ ପାଣି ପିଇବାକୁ ମିଳିବ ବୋଲି ମନେ କଲା । ସେ ପାଖରେ ଡାଳ ମୂଳ ଖାଇ ଗଛରେ ଶୋଇବି ବୋଲି କହିଲା । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଜଙ୍ଗଲ ପଟେ ଚରିବାକୁ ଯାଇଥିଲା । ସେ ଜଙ୍ଗଲରେ ସେହି ବାଘ ଠିକ୍ ସମୟରେ ପହଞ୍ଚିଲା । ତୁ କୁଆଡେ ଆସିଛୁ ? କେବେତ ତୋତେ ଦେଖି ନ ଥିଲି ବୋଲି ବାଘ କହିଲା । ଆଉ ସଙ୍ଗାତୁଣୀ ମୁଁ ଏହି ଖରାରେ ଚରି ଚରିକି ଏ ପାଖେ ବାହାରି ଆସିଲି । ଆଉ କାହିଁକି ଆମେ ଦୁହେଁ ସାଙ୍ଗ ହେବା ଆଉ ଏ ପଟେ ଖାଇ ଏ ପଟେ ଶୋଇବା ବୋଲି ବାଘ କହିଲା ।

ୱ୍ରେଃତାକେ ହାଁ ଇଞ୍ଜାନା କଡି ୱ୍ରେଃହେତେ । ଇସିନେଁ ନିଗାଂ ନିଗାଂନା ତା ବେଟାତାକି ତାରି ହାଜି ମାଚେ କଡି ବେଟା ଡାଡି ମୁଡିତାକି ତାରି ହାଜି ମାଚେ । ଇସିନେଂ ଏଟି ଦିନା ଆତାକି କ୍ଡ଼ାନି ଏୟୁ ଉଞ୍ଜିମାଚେ ଏ ଜଡିତା କୁଏ ଆରେ କଡି ଉଞ୍ଜିମାଚେ ସାଏ । ଇସି ରଦିନା ଗାମା ଆତାକି କଡି ବାହାରା ହଠାତ୍ ହାଜାନା ଏ ଜଡିନି ଏୟୁ କଡି ଉଞ୍ଜିମାଚେ । ସମାନ କ୍ଡ଼ାନି ବାତେ । କ୍ଡ଼ାନି ହାଜାନା ସାଏ ଉଚେ । ତାହୁଣ୍ଡିକି ଇସ୍ତି ହାବେ ଉଚି ଦିନାଲେଗେ ଆଆତେ । ଏ ଦିନା ଆହିନେ କ୍ଡ଼ାନି ହୁଣ୍ଡିକି ଗୁଡୁ ଏୟୁ ଲେଗେ ଆତେ କ୍ଡ଼ାନି ଅକଣା ଆତେ । ତାରି ଉଗାଂ ତିଚିଶେ ଏଚେକା ହେନେଁ ଇଞ୍ଜି ଅକଣା ଆତେ । ଏଚ୍‌ଗ୍ ବାପ୍‌ରେ ହାତିକିଇଂ ଆରେ ତିଇ । ଇସ୍ତି ରଦିନା ହାଚାକି କ୍ଡ଼ାନି ରୋ ମିଲା ଇଟିତେ । ରିଆରୁ କାତା ଆତେରୁ ନିନୁଁ ର ମିଲା ଇଟିତି ନାନୁଁରୋ ମିଲା ଇଟିତେ । ମାମ୍ବୁତ ରିଆରୁ ସଗାଂତ ଆ ମାନମ୍ବୁ ଇଚିଶେ ଇଓ୍ୱାରା ଜାକାଣୁ ସଗାଂତ ଆପାରୁ ଇଞ୍ଜାନା କାତା ଆତେରୁ । ଆରେ ରୋ କାଜା ୱ୍ରାଲି ପାଉତା ଏ ରିଆରି ମିଲାଇ ଇମ୍ବା ମାଦୁଂ ଇଞ୍ଜାନା ରିଆରୁ ରିଣ୍ଡା ମିଲା ୱ୍ରେହେତେରୁ

କହିବାରୁ ହଁ ବୋଲି ଗାଈ କହିଲା । ଏମିତି ଉଠି ଉଠି ତା କାମକୁ ସେ ଯାଉଥିଲା, ଗାଈ ଡାଳମୂଳ ପାଇଁ ସେ ଯାଉଥିଲା । ଏମିତି କେତେ ଦିନ ହେବାରୁ ବାଘ ସେହି ନାଳ ଉପରପଟେ ପାଣି ପିଉଥିଲା, ଗାଈ ତଳପଟେ ପାଣି ପିଉଥିଲା । ଗୋଟିଏ ଦିନ ଖରା ହେବାରୁ ଗାଈ ନାଳର ଉପର ପଟେ ପାଣି ପିଉଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ବାଘ ପହଞ୍ଚିଲା । ବାଘ ଯାଇ ତଳପଟେ ପାଣି ପିଇଲା । ତା ପାଟିକୁ ଏମିତି ସବୁବେଳେ ପିଇଲା ଭଳି ଲାଗିଲା ନାହିଁ । ସେହି ଦିନ ବାଘ ପାଟିକୁ ଗୁଡରସ ପିଇଲା ଭଳି ଲାଗିଲା । ବାଘ ମନେ କଲା ତା ମାଂସ ଖାଇଲେ କେତେ ମଜା ଲାଗିବ ବୋଲି ଭାବିଲା । କେବେ ହେଲେ ଓଗାଳିବି ଆଉ ଖାଇବି । ଏମିତି କିଛି ଦିନ ଗଲା ପରେ ବାଘ ଛୁଆ ଜନ୍ମ ହେଲା । ତା ପରଦିନ ଗାଈ ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବାଛୁରି ଜନ୍ମକଲା । ଉଭୟ କଥାହେଲେ ତୋର ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ହେଲା ମୋର ଗୋଟିଏ ଛୁଆ ହେଲା । ଆମେ ଦୁହେଁତ ସଗାଂତ ହୋଇଛୁ ବୋଇଲେ ଏହିମାନେ ମଧ୍ୟ ସଂଗାତ ହୁଅନ୍ତୁ ବୋଲି କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ବଡ ପଥର ଗୁମ୍ଫାରେ ଏ ଦୁଇଟି ଛୁଆଙ୍କୁ ଏଠି ରୁହ ବୋଲି କହିଲେ ।

ମା୍ମବୁ ଆରେ ହାବି ମାନାମ୍ଭୁ ମିମ୍ଭୁ ରି ତାଇ ବାଇ ଇମ୍ଭାନେ ମାଂଜୁ । ମାମ୍ଭୁ ଜାଡା ଜୁଡି ହାଜାନା ଚରା ବୁଲା କିଆନା ବାନାମ୍ଭୁ । ଇଚାକି ମିଲାଗାଂ ହାଁ ଇଚୁ । ଇସ୍ତି ଏଚି ଦିନା ଏୟୁ ଉନ୍‌ବି କାତା କ୍ଡାନି ଗର୍ବତା ପଡା ଆତେ । ନିଜୁଂ ସଇ ଦିପାନେ ହାନା । ଦିପା ହାଚିଶିନେ ପଟାତା ତିନିବଲ ମେଡାନେଁ । ହାବରେ ହାବରେ ବେଗି ତିଞ୍ଜାନା ୱାତୁନା । ମିଲା ପଦା ଇନିସିକିନେରୁ ଇଞ୍ଜାନା କଡି ୱେତେ । ୱେହେତାକି ନି ମିଲାଇ ନିନୁଁ ର ୱାଲିତା ଦୁଦୁ ଇଟା ତୁଃମୁଁ ନାନୁ ଜାକାଲାଇ ୱାଲିତା ଦୁଦୁ ଇଟି ମାଇଂ ଇଞ୍ଜା କ୍ଡାନି ୱେହେତେ । ଆବାଗାଂ ଗୁନ୍ଦ୍ରେଏଁ ମାଗେଂ ତିନ୍‌ବା ତାକି ଏନା ମିଡା ଆଇ ହିଲେ । ନେଜୁଂ ୱେଡେ ଦିପାନେ ହାନାମ୍ଭୁ । ମାମ୍ଭୁ ବାଇନ୍ ୱେଡାତା ଇ ଦୁହୁ ଉଞ୍ଜାନା ମାଜୁଂ । ମାଡା ଗୁଡି ମାତ୍ର ଆଆନ୍ଦୁ । ମିଲାଗାଂ ରାସା ଆଆନାଁ ୱେସ୍ତେରୁ । ରିଆରୁ ହତେରୁ ନେତ ଗିରିଟି । ଇସ୍ତି ଏଚେ ଦିପା ହାଲ୍‌ବି ବେଲାଢା କ୍ଡାନି ୱେହେତେ କଡିଇଁ ସଇ ଇମ୍ଭାଆଁ ଡେଣ୍ଡେକା ରେମ୍ଭିନାଖ୍ କିନାଁ ଇଚାକି କଡି ହାଁ ଇଚେ । ଆରେ କଡି ଡତେ ।

ଯାଉଛୁ ତୁମେ ଦୁଇ ଭାଇ ଏଠି ରୁହ । ଜଙ୍ଗଲକୁ ଯାଇ ଚରାବୁଲା ଆସିବୁ । ସେମିତି କହିବାରୁ ଛୁଆମାନେ ହଁ ବୋଲି କହିଲେ । ଏମିତି କେତେ ଦିନ ଗଲାପରେ ପାଣି ପିଇବା କଥା ବାଘକୁ ମନେ ପଡିଲା । ସଗାଂତ ଆଜି ଦୂରକୁ ଯିବା । ଦୂରକୁ ଗଲେ ହିଁ ପେଟକୁ ବେଶି ଖାଦ୍ୟ ମିଳିବ । ବେଗି ବେଗି ଖାଇକି ଫେରି ଆସିବା । ପିଲା ଛୁଆ କେମିତି କରିବା ବୋଲି ଗାଈ କହିଲା । କହିବାରୁ ବାଘ କହିଲା ତୋ ଛୁଆ ପାଇଁ ପଥରରେ କ୍ଷୀର ରଖିଦେ, ମୁଁ ମଧ୍ୟ ମୋ ଛୁଆ ପାଇଁ ପଥରରେ କ୍ଷୀର ରଖୁ ଅଛି । ଯାଇ ପିଲାକୁ ସେ କହିଲେ । ବାପରେ ପାଖରେ ଆମକୁ ଖାଇବାକୁ କିଛି ମିଳୁ ନାହିଁ । ଆଜି ହେଲେ ବହୁତ ଦୂରକୁ ଯିବୁ । ଆମେ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କ୍ଷୀର ଖାଇକି ଥାଅ । ଗଣ୍ଡଗୋଳ ହୁଅନାହିଁ । ପିଲାମାନେ ଖୁସିରେ ହଁ କହିଲେ । ଦୁହେଁ ଜଙ୍ଗଲ ବାଟ ଦେଇ ବାହାରିଲେ । ଏମିତି କେତେ ଦୂର ଗଲାପରେ ବାଘ କହିଲା ସଙ୍ଗାତ ଏଠି ଟିକେ ବିଶ୍ରାମ ନେବା ବୋଲି କହିବାରୁ ଗାଈ ରାଜି ହେଲା । ଗାଈ ଶୋଇ ପଡିଲା ।

କ୍ବାନି ଗକ୍ତେ । ଇସ୍ତି ଏଚେକ ବେଲା ହାଚାକି କଡି ଓ୍ୱେହେତେ ସଇ ଇଦାତାକି କାନ୍‌କା ଜରଜର ଆଇମାନେ ଡେଣ୍ଡେକି ଇଦାକିଇ ଇଚାକି କ୍ବାନି ହାଁ ଇଚେ । କଡି କାପାଡା ଲାମ୍ବ୍ରିକିଆନାଁ ଡତାକି ରୋ ଓ୍ୱେତେ ପାଟାକି ଆନାଁ କଡି ହେର୍ କିତା ଗାଟିକି ଆନା କ୍ବାନି କାଚା ତୁଃସ୍ତେ । ଆରେ ଏ ସାଏନି ରିଣ୍ଡା କତା କଡି ପଟାତା ଲାଜି କିଆନା କଡି ପଟା ପାଡା କିଆ ତୁଃସ୍ତେ । ଆରେ କଡି ତାଲା ତିଞ୍ଜା ତୁଃସ୍ତେ । ଆରେ କ୍ବାନି ଅକଣା ଆତେ ଇ କଡି ପିଜାନା ହାଚିଶିତ ଏନାରି କାପାରେ ବାନା ତିଞ୍ଜା ତୁନେଁ ଇଚେ । ଇଞ୍ଜାନା ଏମ୍ବା ମାନ୍‌ବି ତାକି ଇଚା କିତେ । ଇମ୍ବାନେ ମାଂଜା ତୁଃଇଁ ହାୟା ହାଦି କିଆନା ମିଲାବାସାତା ହାଇଁ । ଆରେ ଏ ମିଲା ଜାକାଲା ମା ମିଲା ଲେପେ ରିଆରୁ ତିଞ୍ଜା ତୁନାକୁ ଇଞ୍ଜାନା ଅକଣା ଆତେ । ଏ ବେଲାତା ଗାମା ଜର ଜର ହାଜିମାନେ ଇ ରିଆରୁ ମିଲାଗାଂ ହେନ୍‌ମୁଁ ତାଦା ଇଚିଶେ ହେନ୍ ମୁଁ ବୁଡା ନି ଆୟାକି ନା ଆୟାକି ନା ଆୟାକ ଓ୍ୱାଇ ହିଲେ । ହାବେ ଦିନା ବେଡା ବେଗି ଓ୍ୱାଇମାଚୁ ।

ବାଘ ବସିଲା । ଏମିତି କେତେ ସମୟ ଗଲାପରେ ଗାଈ କହିଲା ସଙ୍ଗାତ ନିଦଆସୁଛି ଟିକେ ଶୋଇବି ବୋଲି କହିବାରୁ ବାଘ ରାଜି ହେଲା । ଗାଈ ମୁଣ୍ଡକୁ ଲମ୍ବା କରି ଶୋଇବାରୁ ଭଲ ହେଲା, ଗାଈ ବେକରେ ଜୋର୍‌ରେ ବାଘ କାମୁଡିଲା । ଆଉ ତଳ ପଟ ଗୋଡ ଦୁଇଟିକୁ ଗାଈ ପେଟରେ ଲଦିଦେଇ ଗାଈକୁ ଫାଡ଼ିଲା । ଆଉ ଗାଈର କଳିଜା ଖାଇଲା । ପୁଣି ବାଘ ଭାବିଲା, ଏ ଗାଈକୁ ଛାଡି ଗଲେ ଅନ୍ୟ ଜନ୍ତୁ ଆସି ଖାଇବ ବୋଲି ଏଠି ରହିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲା । ଏଠି ରହି ଯିବି, ସବୁ ସରେଇ ଛୁଆ ପାଖକୁ ଯିବି । ତା ପରେ ସେ ପିଲାକୁ, ମୋ ପିଲା ସହ ଦୁହେଁ ହୋଇ ଖାଇବୁ ବୋଲି ଭାବୁଛି । ସେହି ସମୟରେ ଟାଣ ଖରା କମି କମି ଯାଉଚି । ଏ ଦୁହେଁ ଛୁଆ କହୁଛନ୍ତି ଦେଖନା ନେଉ ଭାଇ ଦେଖ ତୋର ମାଁ କି ମୋ ମାଁ କେହି ଆସୁ ନାହାଁନ୍ତି । ସବୁ ଦିନ ଶିଘ୍ର ଫେରୁଥିଲେ ।

ନିଜ୍ଜୁଂ ଏନାତାକି ଇଚି ବେଲା ଆତେ ଦେଓ୍ୱାଇ ହିଲେଗ ଯା ହାନା ଇଟିନି ଦୁଦୁ ଭଗାଂ ହାନା ଇଞ୍ଜାନା କ୍ଡ଼ାନି ମିଲା ନକିତେୟୁ କଡିମିଲା ପେଣ୍ଡେସି ଆତେୟୁ । କ୍ଡ଼ାନି ମିଲା ହାଚେୟୁ ଆରେ ସିଗି ଦୁଦୁ ଉଟେୟୁ । ଡେଣେ ହାଚେୟୁ ଆରେ ହେଟେୟୁ ଯେ ଏ ଦୁଦୁ ଯେତରି ଆଗୁଆମାନେ । ହଠାତ୍ କଡି ମିଲା ଡିତେ ବଁ..... ବଁ..........ବଁ କିଆନା ଡିତେ । ଏସ୍ତି ବେଲା ତାକି ସମାନ ହଠାତ୍ କ୍ଡ଼ାନି ମିଲା ଦବ୍ଡ଼ିବାତେ । ଆରେ ଏନାତେ ସାଙ୍ଗ ଇଞ୍ଜାନା ବଢିମିଲା ପଚାରି କିତେ । କଡିମିଲା ଡିଆ ଡିଆନା ସାଙ୍ଗ ନାନୁଁ ଉଚି ଦୁଦୁ ନେତେରି ଆଗୁଆମାନେ ନା ଆୟା ହିଲେଦେ, ହାତେ । ନିନୁ ଇନିସି ପୁଚି । ଆଏଦେହାବେ ଦିନାତ ନେତେରି ଆଇ ହିଲାତେ ଦୁହୁନେ ଆଇମାଚେ ନିଜ୍ଜୁଂ ନେତେରିମାନେ ବ୍ମ ନାଆୟା ହା ମାନେ ଦେଇଞ୍ଜାନା ବଁ.....ବଁ.....ବଁ...କିଆୟାନ ଡିଁ ମାନେ । ଡିଁ ମାଚି ବେଲାତା କ୍ଡ଼ନିମିଲା ଡିଆନେ ବୁଡା ଡିଆଦେବୁଡା ଇଞ୍ଜାନା ଓ୍ୱେହେତେ ।

ଆଜି କାହିଁକି ଏତେ ବେଳ ହେଲାଣି ଆସୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଚାଲଯିବା, ରଖିଦେଇ ଥିବା କ୍ଷୀରକୁ ଖାଇଯିବା ବୋଲି ବାଘଛୁଆ କହିଲା । ବାଘଛୁଆ ଆଗ ଗଲା, ଗାଈଛୁଆ ପଛେ ପଛେ ଗଲା । ବାଘଛୁଆ ଗଲା ଆଗରେ କ୍ଷୀର ପିଇଲା । ପଛରେ ଯାଇକି ଗାଈଛୁଆ ଦେଖିଲା ଯେ ସେହି କ୍ଷୀର ରକ୍ତ ହୋଇଚି । ଗାଈ ଛୁଆ ଭେଁ ଭେଁ ହୋଇ କାନ୍ଦିଲା । ଏମିତି ସମୟରେ ହଠାତ୍ ବାଘ ଛୁଆ ଦୌଡି ଦୌଡି ଆସିଲା । ତା ପରେ କଣ ହେଲା ସାଙ୍ଗ ବୋଲି ଗାଈ ଛୁଆକୁ ପଚାରିଲା । ଗାଈଛୁଆ ପଚାରିଲା ତୁ କେମିତି ଜାଣିଲୁ ନାହିଁ ସବୁ ଦିନତ ରକ୍ତ ହେଉନଥିଲା, କ୍ଷୀର ତ କ୍ଷୀର ହୋଇ ରହୁଥିଲା ଆଜି ରକ୍ତ ହୋଇଛି, ମୋ ମାଁ ମରିଯାଇଛି ବୋଲି କାନ୍ଦୁଛି । କାନ୍ଦୁଥିବା ସମୟରେ ବାଘଛୁଆ କହିଲା କାନ୍ଦନା ସାନ ଭାଇ ବୋଲି କହିଲା ।

ମା ଆୟା ଓ୍ୱାତିସେ ପଚାରି କିନା ପୁନ । ଏଚ ଦିପା ହାଜା ମାନେରିକି ଇସ୍ତି ବେଡାତାକି କ୍ତାନି ତାୟା ଓ୍ୱାତେ । ସମାନ ଓ୍ୱାତାକି କାଜାୟା କାଜାୟା ମା ଆୟା ଓ୍ୱାଇ ହିଲେକି ଇଞ୍ଜାନା କଡି ମିଲା କ୍ତାନିଇଂ ପଚାରି କିତେ । କ୍ତାନି ଓ୍ୱେତେଃ । ଆଏ ବୁଡା ଆଏବୁଡା ନେଜୁଂ କଡେ ନାକି ଦିପା ହାଜା ମାଚାବୁ ନାନୁ ରକେଟି ହାଚେଏ । ମିଆଁ ରକେଟି ହାଚେ । ଏସ୍ତି ବେଲାତାକି ଓ୍ୱାନେଦେମି ଆୟା ମାତାଣା ମାନୁ ମୁଁ ଦେ । ଇଚାକି ହାଁ ଇଞ୍ଜାନା ବେସ୍ତେ । କଡି ମିଲାତ ହାକି ଆଅମାନେ ଇଦି କିଆ ତୁଃସ୍ତେ । ଇଦି କିନି ବେଡା ତାକି କ୍ତାନିମିଲା ପଚାରି କିତେ ଆୟା ଆୟା । ମିଲା ଆୟା ଏନାତାକି ଓ୍ୱାଆତେ । ନିନୁ କଡା ଏନିସି ବାପାରେ କିଆ ମାଜିଂ ନାନୁତ ପୁଚେଦେଇଞ୍ଜାନା ତାକଡା ହେଟେ । ଆରେ ତା ହଣ୍ଡି ହେଟେ । ନେତିରି ଲାଗାମାନେ । କ୍ତାନିମିଲାତ ଆହିତେ ଟାଣା ଆଗୁଇ ତେୟୁ ।

ମୋ ମାଁ ଆସିଲେ ପଚାରିବା, ଆମେ ଜାଣିବା । କିଛି ଦୂର ଯାଇଥିଲେ ଏ ସମୟରେ ବାଘ ଆସିଲା । ଆସିବାରୁ ବଡ ମାଁ ମୋ ମାଁ କୁଆଡ଼େ ଗଲା ବୋଲି ଗାଈ ଛୁଆ ବାଘକୁ ପଚାରିଲା । ବାଘ କହିଲା, ନାହିଁ ବାବୁ ନାହିଁ ବାବୁ ଆଜି ବହୁତ ଦୂରକୁ ଯାଇଥିଲୁ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଗଲି ତୋ ମାଁ ଗୋଟିଏ ପଟେ ଗଲା । ସେମିତ କହି ତୁ ଆମ ପାଖରେ ଥା ବୋଲି କହିବାରୁ ହଁ ବୋଲି ରାଜି ହେଲା । ଗାଈ ଛୁଆକୁ ଭୋକ ହେଉଛି, ନିଦରେ ଶୋଇଲା । ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ବାଘ ଛୁଆ ତା ମାଁକୁ ପଚାରିଲା, ମାଁ ମାଁ ସାନ ମାଁ କାହିଁକି ଆସିଲାନାହିଁ । ତୁମେ କେମିତି ହେଲେ କରିଅଛ ? ମୁଁ ତ ଜାଣିଲିନି ବୋଲି ତା ଗୋଡ ଦେଖିଲା । ଆଉ ତା ପାଟି ଦେଖିଲା । ରକ୍ତ ଲାଗିଛି । ବାଘଛୁଆ ରୁଷିଲା ।

ତାୟା ଏନା ପଚାର କିଆତେଦେ । ଇଦା କିଆ ତୁଃତେରୁ ହାବେ ଲୋକୁ । କଡି ମିଲା ଡିତେ କୟୁ କେଣେପା ବେଡାତା ବଁ....ବଁ.....ବଁ କିଆନା ଡିତେ । ଏ ଇଦାକିନି ଓ୍ୱେଡାତା କ୍ଡାନି ମିଲା ହାପାନା ହେଣ୍ଡାମାନେ । କଡିମିଲା ଆୟା ହାଦି କିଆମାନେ ଦେ । ଆରେ ବାତୁସ୍ତେଦେଇଞ୍ଜାନା ହାପାଣା ହେଟେ । ନିଜୁଂ ଗଡେ ମାୟା ନାନୁ ନେଁ ହାଦି କି ଇଞ୍ଜାନା ଅକନା ଆତେୟୁ । ଆରେ ଏ ଦିନା ଆୟା ନିଜୁଂ ଗଡେ ଏମ୍ନଅ ହାଲଆ ଦେ । ଆରେ ନିନୁ ଇନିସି ତାକି ମାଂଜି କାଜା କାଜା ଓ୍ୱାଲାକା ହେଗି ମାଂଦି ରେତା ମାଂଜି ନାଗେଂ ଏସ୍ତି ତାକରି ତଃପିକିମୁଁ । ହାଁ ନହେଲେ ବୁଡା ଏସିକିଇଁ । ଇଚେରୁ ଆରେ ରବାସାତା ହାଚେରୁ । ଇ ବାଲ୍‌କା ତାକି ଏ ବାଲ୍‌କା ତାକି ଦବ୍ବି ଦଜ୍ଜି ବାମୁଁ ଇଞ୍ଜାନା କ୍ଡାନିତାୟା ଦେଃତେ । ବେଃତାକି ହାଁ ଇଞ୍ଜାନା ଓ୍ୱାଲ୍‌କାଟିନେ କ୍ଡାନି ମିଲା ତରଗିତେ । ପୁଞ୍ଜା ପୁଞ୍ଜାନାନେଁ ତର୍‌ଗିତେ । ନିନୁଂ ପୁଞ୍ଜି ହିକୁ ଇଞ୍ଜାନା କ୍ଡାନିତାୟା ବେଃତେ । ଯେ ନଲେ ଆୟା ନାଗେଂ ଇନିସି ଦବ୍ବି ମାନେରୁ ତଃପି କିମଂୁ ଇଞ୍ଜାନା ମିଲା ବେଃତେ । ହେନ୍‌ମୁଁ ହାଁ ନାନୁଁ ଦବ୍ବି ବାଇମାଇଁ ଇଞ୍ଜାନା ବେଃତାକି କ୍ଡାନି ମିଲା ବଜର ଆଆନା ଜିଗିଂତେୟୁ ।

ତା ମାଁକୁ ପଚାରିଲା ନାହିଁ । କୁକୁଡା ଡକା ସମୟରେ ଗାଇଛୁଆ କାନ୍ଦିଲା ଭେଁ ଭେଁ କରି । ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ବାଘଛୁଆ ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖିଲା । ଗାଇଛୁଆର ମାଁକୁ ତା ମାଁ ମାରି ଦେଇଛି । ଆଉ ଫେରି ଆସିବ ବୋଲି କହୁଛି । ବାଘଛୁଆ ପଚାରିଲା ତା ମାକୁ ମାଁ କେମିତି ଚାଲୁଛୁ ବଡ ବଡ ପଥରରେ, କେମିତି ଚଢୁଛୁ ବଡ ବଡ ପଥରରେ କେମତି ଉହ୍ଲାଉଚୁ ମୁଁ ସେମିତି କରିବି । ତା ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ବସାକୁ ଗଲେ । ଏହି ପଥରରୁ ସେହି ପଥରକୁ ଦୌଡି ଦୌଡି ଆସେ ବୋଲି ବାଘ ତା ଛୁଆକୁ କହିଲା । କହିବାରୁ ହଁ କହି ପଥରଠାରୁ ବାଘଛୁଆ ପଡିଗଲା । ଡେଇଁ ଡେଇଁ ପଡିଗଲା । ତୁ ଜାଣୁନୁଁ ବୋଲି ବାଘ ମା କହିଲା । ମାଁ ମୋତେ କେମିତି ଦୌଡୁ ଦେଖା ମୋତେ ବୋଲି ଛୁଆ କହିଲା । ଦେଖେ ମୁଁ ଦୌଡି ଆସୁଛି ବୋଲି କହିବାରୁ ବାଘଛୁଆ ଭଲ ନ ହୋଇ ଉଠିଲା ।

ଓ୍ୱାମୁଁ ଇଞ୍ଜାନା ତାୟା ବେଃତାକି ଇ ମିଲା ରିସ୍ତା କଡା କୁଏ ଟେକ କିଆନା ସମାନ ତାୟା ବାଇନ ବେଲାତାକି ଆପାଣା ରିକଡାତା ତାୟା ପଟା ରି ପାକାଡା କିଆ ତୁଃସ୍ତେୟୁ । ରୋ ବେଡେ କ୍ତାନିଦୀଉ ହାଚେ । ଅଅତେ ଓ୍ୱାନା କଡିମିଲା ଇ ଓ୍ୱେତେୟୁ ସାଗଂ ସାଗଂ ନା ଆୟାତ ନି ଆୟୀ ହାଦି କିଆ ମାଚେ । ମା ଆୟା କି ଜାକାଲା ନାନୁଁ ହାଦି କିତେ । ଇମ୍ବା ଆନାଚିକି ମାନାତା ଯା ଦିରେଏ ଗୁଆ ତୁଃନାଁ ଇଞ୍ଜାନା ହତେରୁ । ଇସ୍ତି ଏଚେକ ଦିପା ହାଚି ହାନି ହାନି ବାହୁ ବାହୁ ଆଗୁଇତେରୁ , ଏ ବେଲତାକି ସମାଣ ମେଦେଣି ଗାମା ଆମାଚେ । କଡି ମିଲା ବେଃସ୍ତେ କ୍ତାନି ମିଲାଇ । ତାଦାଡେ ନାଗେଂ ହାହିନେ ହାକି ନାନୁଁ ଡେଣ୍ଡେକା ଇଦାକିଇଁ । ନିନୁଁ ଗକ୍ତେସେ ଗକ୍‌କୁମୁଁ ଜାକାଲା । ଏ ବେଡା ଗକି ରିଆରୁ ବାହୁତାକି ହାକି ତାକି ଇଦାକିଆତୁସ୍ତେରୁ । ଇଦାକିନି ବେଡାତାଙ୍କ ରିଆରୁ ଜୀଉ ରିଆରା ଆଗାଂଟିନେ ପିଜା ତୁସ୍ତେ । ହାନା ଏ ମାରାତା ତିନି ଦିନା କି ସାରି ଦିନା ଆତେଦେ ଏ ନାରି ଜାକାଲା ତୁକି ହ୍ଲେ ।

ଆସ ବୋଲି ତା ମାଁ କହିବାରୁ ଏ ଛୁଆ ଦୁଇଟା ଗୋଡ ଉପରକୁ ଟେକିକି ମାଁ ଆସିବା ସମୟରେ ଆଗ ଦୁଇ ଗୋଡରେ ତା ମାଁ ପେଟକୁ ଦୁଇ ଫାଳ କରିଦେଲେ । ଏକାଥରେ ବାଘର ପ୍ରାଣ ଗଲା । ହେଲା ବୋଲି ଗାଈ ଛୁଆକୁ କହିଲା ସାଙ୍ଗ ସାଙ୍ଗ ମୋ ମାଁ ତୁମ ମାଁକୁ ମାରିଥିଲା । ମୋ ମାଁକୁ ମଧ୍ୟ ମାରିଲୁ । ଏଠାରେ କ'ଣ କରିବା ଚାଲ ଆମେ ଦୁହେଁ ପଳେଇବା ବୋଲି ବାହାରିଲେ । ଏମିତି କେତେଦୂର ଯାଉ ଯାଉ ହାଲିଆ ହୋଇଗଲେ । ସେ ସମୟରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ସମୟ ହୋଇଛି । ଗାଈଛୁଆ କହିଲା ବାଘ ଛୁଆକୁ ବଡ ଭାଇ ମୋତେ ବହୁତ ଭୋକ ଲାଗୁଚି ମୁଁ ଟିକେ ଶୋଇବି । ତୁମେ ଟିକେ ବସିଥାଅ । ସେହି ସମୟରେ ଦୁହେଁ ହାଲିଆ ହୋଇ, ଭୋକଯୋଗୁଁ ଶୋଇଗଲେ । ଶୋଇଥିବା ସମୟରେ ଦୁଇଜଣଙ୍କ ପ୍ରାଣ ଛାଡିଗଲା ।

ଏସ୍ତି ବେଡା ତାକି ଜମରାଣି ଜମରାଜା ରିଆରୁ କାତା ଆତେରୁ । ଜମରାଣି ଓ୍ୱେସ୍ତେ ଜମଈଁ । କିନୁଁ ପୁଞ୍ଜି ଇଲେଇକି ତିନି ସାରି ଦିନା ଆତେ ଦେରିଣ୍ଡାମିଲା ମାଗ୍ ଗୁନ୍ଦନ୍ଦେ ହାମାନେରୁ । ଏନାର ଜାକାଲା ଡୁଣି ହିଲେ । ଏ ପାପା ଯେ ମାଗେଂ ଲାଗେକି ଇଞ୍ଜାନା ଜମ ରାଜା ଜମରାଣୀ ବେସ୍ତେ । ଜମ ରଜା ବେଃତେ । ଜମରାଣି ମାମ୍ଭୁ ଇସ୍ତି ବେସତା ହାଟିଶେ ମଂଚ ପୁରୁ ସେକ ହେଟିସେ ଆଜା ଡୁନେରୁ । ନିନୁ ର ବାମେଣେ ବୁଡା ଆମୁଁ ନାନୁଁ ର ବାମେଣେ ବୁଢୀ ଆଇଁ । ହାନାରେ ଏରି ରିଣ୍ଡା ମିଲାଇ ବେଲକାଟି, ଚଳନ କାଟି କିଆନା ହୁର୍ଜା ତୁନା । ଆରେ ରିଣ୍ଡା ପୁତ୍ଲା କିଆନା ଜୀଉ ହିନା । ଜୀଉ ଦିଆସେ ମାଗେଂ ଏ ପାପ ଲାଗିନେ । ଇଚାକି ବୁଁଢା ବୁଢା ଆଏ ଇଚେୟୁ । ନିନୁ ଯଦି ଆଏ ଇଞ୍ଜି ମାଇ ଇଚେଶେ । ନି ଇଜ ନାନୁ ମାନେନୁଁ ଇଞ୍ଜାନ ଜମ ରାଣି ବେଃତେ । ଜମରାଣି କାତାତ ଜମରାଜା ଆଆସେ ଆଡେ ମା ନଇଲେ ।

ସେହି ସମୟରେ ଯମରାଣୀ ଯମରାଜା ଦୁହେଁ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି । ଯମରାଣୀ କହିଲେ ତୁମେ ଜାଣି ନାହଁ କି ତିନି ଚାରି ଦିନ ହେଲାଣି ଦୁଇଟା ଛୁଆ ଗଛତଳେ ମରିଛନ୍ତି । ଏହି ପାପ ଆମକୁ ପଡିବ ନାହିଁକି ବୋଲି ଯମରାଜାଙ୍କୁ ଯମରାଣୀ କହିଲେ । ଯମରାଜା କହିଲେ ଆମ୍ଭେ ଏମିତି ବେଶରେ ଗଲେ ନରପୁର ଲୋକ ଦେଖିଲେ ଡରିଯିବେ । ତୁ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୁଢା ହୁଅ ମୁଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବୁଢୀ ହେବି । ଯାଇକି ଏ ଦୁହିଁଙ୍କୁ ବେଲ କାଠ, ଚନ୍ଦନକାଠ ଦେଇ ଶବ ସଂସ୍କାର କରିଦେବା । ଜୀବନ ନ ଦେଲେ ଆମକୁ ଏ ପାପ ଲାଗିବ ବୋଲି କହିବାରୁ ବୁଢା ନାହିଁ କହିଲା । ତୁମେ ଯଦି ନାହିଁ କରୁଛ ବୋଇଲେ ମୁଁ ତୁମ ଘରେ ରହିବି ନାହିଁ ବୋଲି ଯମରାଣୀ ଯମରାଜାଙ୍କୁ କହିଲା । ଯମରାଣୀଙ୍କ କଥା ନ ମାନିଲେ ଯମରାଜାଙ୍କୁ ଭଲ ହେବନାହିଁ ।

ହାନା ଇଞ୍ଜାନା ରିଆରୁ ମାଂଚ ପୁରୁ ଓ୍ୱାତେରୁ । ଏ ରିଆରୁ ହାତି ବାସାତା ଓ୍ୱାତେରୁ । ବେଲକାଟି, ଚନ୍ଦନକାଟି ଦାଃତେରୁ ଆରେ ର ତାଣା କୁପା କିଆନା ରିଆରୁ ରୋତଣାନେ ହୁର୍‌ବା ତୁସ୍ତେରୁ । ହୁର୍‌ଜାନା ଏ ହୁର୍‌ତି ଦ୍ରାମ୍ବୁନେ ଏୟୁ କିଆନା ରିଣ୍ଡା ପୁତ୍‌ଲା ଗଡି କିତେରୁ । ଏ ପୁତ୍‌ଲା ଗାଡି କିଆନା ଜମରାଣି ଜମ ରଜା ରୋ ମାଣିସି କିନା ରୋ ଆଗନାରି କିନା ଇ-ଜାନା ଜମ ରାଣି ଦେଃତାକି ଜମ ରାଜା ରିଣ୍ଡା ହାନେ ମାମିଣି କିଆ ତୁନା ଇଞ୍ଜାନା ଜମ ରାଜା ବେଃତେ । ଜମ କାତା ତାକି ଜମ ରାଣି ସନମତ ଆତେ ।

ହଉ ଚାଲେ ଯିବା ବୋଲି କହି ରାଜାରାଣୀ ମଂଚପୁର ଆସିଲେ । ସେ ଦୁହେଁ ମୃତ୍ୟୁ ସ୍ଥାନରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ବେଲ କାଠ, ଚନ୍ଦନ କାଠ ଖୋଜିଲେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଜାଗାରେ ଗଦା କରି ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ପୋଡିଦେଲେ । ପୋଡିକି ସେହି ପାଉଁଶ ପାଣି କରି ଦୁଇଟି ସମାଧି ପୀଠ ଗଢିଲେ । ସମାଧି ପୀଠ ତିଆରି କରି ଯମରାଜା ଯମରାଣୀ ଗୋଟିଏ ମଣିଷ (ପୁଅ) ଆଉ ଗୋଟିଏ ମଣିଷ (ସ୍ତ୍ରୀ) ତିଆରି କରିବା ବୋଲି ଯମରାଣୀ କହିବାରୁ ଯମରାଜ ସବୁ ପୁରୁଷ କରିବା ବୋଲି କହିଲେ । ଯମରାଜାଙ୍କ କଥାରେ ଯମରାଣୀ ଏକ ମତ ହେଲେ ।

ରିଣ୍ଡା ମାଣିସି ମିଲା କିଆନା ଜୀଉ ଦାନ ହିତେରୁ । ଆରେଏ ରିଆରୁ ଓ୍ୱେତେରୁ । ମିଗେଂ ଜାତା ନା ଜନ୍ତ ଆପାରିକି ନରୁ ଲୋକୁ ଆପାରି ମିଗେଂ ଏମ୍ବେ ମୁଏରୁଦେ । ମିମ୍ବୁ ନିଜୁଂଟିନେ ରୋତାଇ ଦାରୁ ହିତେରୁ ଚାର୍‌ଦାରିଆ କାଜାବାଇ । ଆରେ ମିଲାତାଇ ଦାରୁ ଇଟିତେରୁ ସୁବ୍‌ଲିଗାଂ ଇଞ୍ଜାନା ରିଆରି ରିଣ୍ଡା କଣ୍ଡା କାଇତା ହିତେରୁ । ଆରେ ବେଃତେରୁ । ମିଣଗାଂ ଏ.... କାହେଣ୍ଡୁ ଏନାର୍‌ପା ବାଇମାନେ ଇଚାକି ଏ ରିଆରୁ ମିଲାଗାଂ ପେଣ୍ଡେସି ଗିରିଟି ମୁକା କିଆନା ହେଟି ବେଲାତାକି ଜମରାଣି ଜମରଜା ମାୟା ଆଗୁଇତେରୁ । ହଠାତ୍ ଇକାମୁକା କିଆନା ହେଟି ବେଡାତାକି ଜମରାଣି ଜମରାଜା ହିଲେରୁ । ରିଆରୁ ତାଇ ବାଇ କାତା ଆତେରୁ ନିଏଁତ ମାଚେରୁ ଆରେ ଏମ୍ବଗୁଆ ତୁସ୍ତୁ । ଏନିସି ମାମ୍ବୁକିନା ଇଜାନା ଚାର୍‌ଦାରିଆ, ସୁବ୍‌ଲୁମଇ ବେଃତେୟୁ । ଇମ୍ବା ଆରେ ମାନାଦେ ଗୁଆତୁନା ଏମ୍ବ ପାଟେଶେ ଏକା ଇଂଜାନା ତାକି ମାଚେରୁ ।

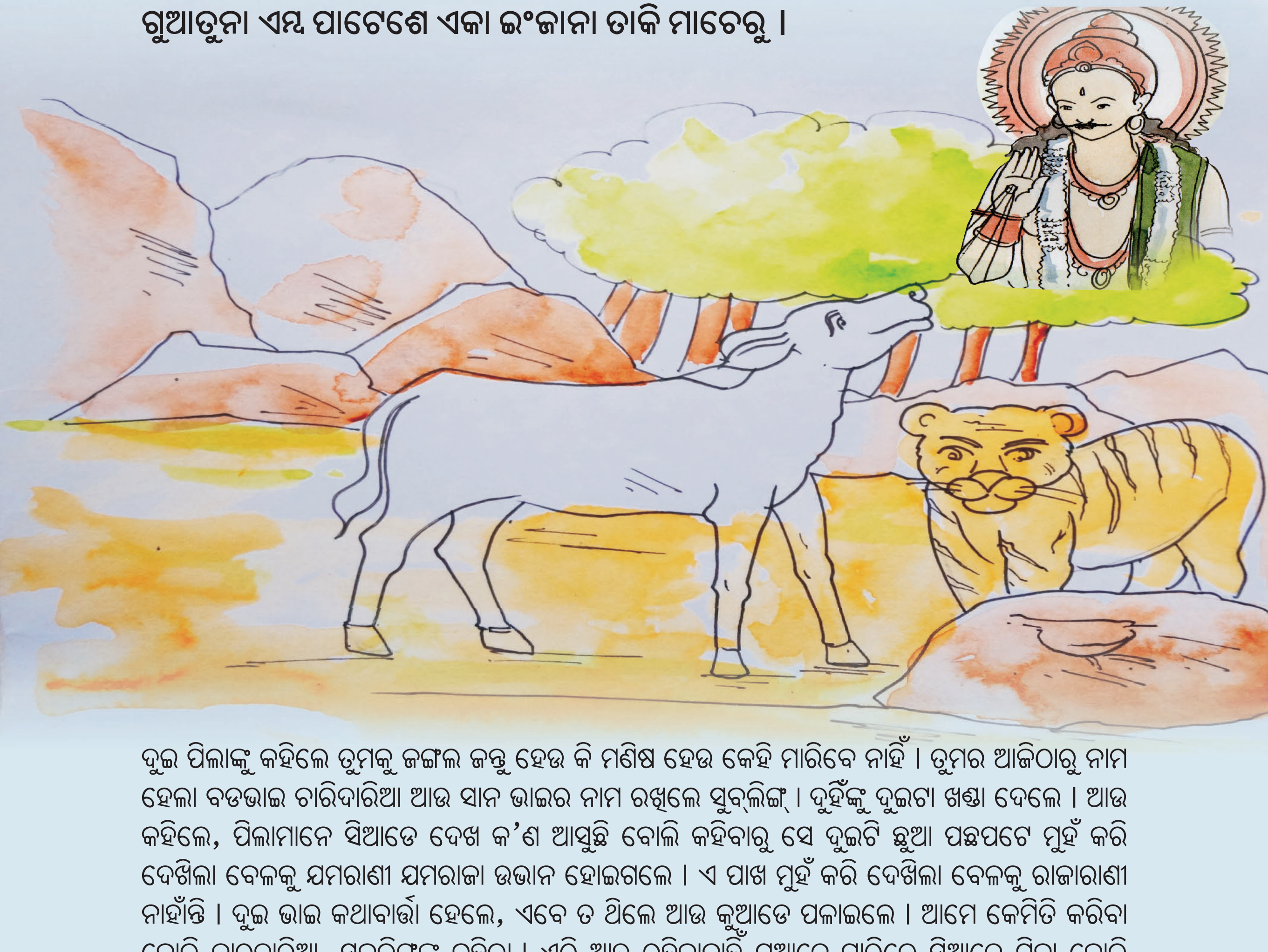

ଦୁଇ ପିଲାଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମକୁ ଜଙ୍ଗଲ ଜନ୍ତୁ ହେଉ କି ମଣିଷ ହେଉ କେହି ମାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମର ଆଜିଠାରୁ ନାମ ହେଲା ବଡଭାଇ ଚାରିଦାରିଆ ଆଉ ସାନ ଭାଇର ନାମ ରଖିଲେ ସୁବ୍‌ଲିଙ୍ଗ୍ । ଦୁହିଁଙ୍କୁ ଦୁଇଟା ଖଣ୍ଡା ଦେଲେ । ଆଉ କହିଲେ, ପିଲାମାନେ ସିଆଡେ ଦେଖ କ'ଣ ଆସୁଛି ବୋଲି କହିବାରୁ ସେ ଦୁଇଟି ଛୁଆ ପଛପଟେ ମୁହଁ କରି ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ଯମରାଣୀ ଯମରାଜା ଉଭାନ ହୋଇଗଲେ । ଏ ପାଖ ମୁହଁ କରି ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ରାଜାରାଣୀ ନାହାଁନ୍ତି । ଦୁଇ ଭାଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଲେ, ଏବେ ତ ଥିଲେ ଆଉ କୁଆଡେ ପଳାଇଲେ । ଆମେ କେମିତି କରିବା ବୋଲି ଚାରଦାରିଆ, ସୁବ୍‌ଲିଙ୍ଗଙ୍କୁ କହିଲା । ଏଠି ଆଉ ରହିବାନାହିଁ ଯୁଆଡେ ପାରିଲେ ସିଆଡେ ଯିବା ବୋଲି ଚାଲିଲେ ।

ଇସ୍ତି ବେଡାତାକି ଏଚକି ଦିପା ହାଚେରୁ ହାଚେରୁ ହାଚେରୁ । ରୋ ଦେସ ଡ଼ର୍ଗିତେ । ଏ ଦେଶତା ରୋ ନାଇଂ ହାଲବି ନେଡାତାକି ଗାମା କୃତେ । ଏ ଦେଶତା ଗଣ୍ଡା ଆଜିମାନେ । ଇସ୍ତିଦିନାତା ନାଇ ପୁଞ୍ଜା ପୁଞ୍ଜାନା ରୋ ନାୟୁଂ ପିଜାନା ରୋ ନାୟୁ ପଶାନା ନର ତିଂବି ବିଚେ ଗଣ୍ଡା । ଏ ଦିନା ଏ ନାୟୁ ତାନେ ତାଲେକା ମାନେ । ଏସ୍ତି ବେଡାତାକି ଏ ନାୟୁନୁ ନକି ଇଜ ରୋ ବୁଡି ମାଚେ ।

ସେହି ସମୟରେ କେତେ ଦୂରକୁ ଯାଉ ଯାଉ ଗଲେ ଗୋଟିଏ ଦେଶରେ ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଗାଁକୁ ପହଞ୍ଚିବାରୁ ବେଳ ବୁଡ଼ିଲା । ଏ ଦେଶରେ ଗଣ୍ଡା ଭୟ ଅଛି । ଏମିତି ଦିନରେ ଗାଁ ଜାଣି ଜାଣି ଗୋଟିଏ ଗାଁ ଛାଡିକି, ଗୋଟିଏ ଗାଁ ପଶିକି ଲୋକଙ୍କୁ ମାରୁଥିଲା । ସେ ଦିନ ସେ ଗାଁରେ ହିଁ ତାର ଯିବାର ଅଛି । ଏହି ସମୟରେ ସେହି ଗାଁର ଆଗ ଘରର ବୁଢ଼ୀ ଥିଲା ।

ଏ ଦିନା ଏବୁଡ଼ି ଏ ବୁଡ଼ିନି ଗଣ୍ଡା କାପଲି ଏ ଦେଶନି ରଜା ଏ ବୁଡ଼ିଇ କାପଲିତାକି ବେଃଜାମାନେ । ଏନାକିନେତା ବୁଡ଼ି ଆରେ । ଏ ଦିନାତ ଗଣ୍ଡା ୱ୍ୱାନି ଗିରିତା ଏ ବୁଡ଼ି କାପଲି ହାଲାସେ ଏ ଦେଶନି ରଜା ସୁଲିଆ ପଦାତା ସୁଲି ହିନେ । ଏସ୍ତି ବେଡ଼ାତାକି ଏରିଣ୍ଡା ମିଲା ତା ଇଜନେ ଇଚିକା ଜାଗା ଡପଲି ହିନ୍ଦୁ ଇଂଜାନା ଏବୁଡ଼ି ବେଃତେରୁ । ଆବା ଆବା ଏ ନାଁଗକି ସମ୍ଭୁ ବାତେରୁ । ମା ଦେଶତାତ ଗଣ୍ଡା ଆଜି । ନାୟୁ ପଶା ପଶାନା ଇଜ ଡଚା ମାଚିଶେ ରେଜାନା ତିଞ୍ଜା ତୁଃପିମାନେ । ବୁଡ଼ାଗାଂ ନାଗେଂତ ଇଜ ହିଲେ ଇ ପିଣ୍ଡାତା ଡତିସେ ମିଗେଂ ଜାକାଲା ରେଜା ତିଂଜା ତୁଃନେ । ମିମ୍ଭୁ ଆବା ଏମ୍ବେରି ପିଣ୍ଡାତାୱ୍ୱାପରେ ଡନ୍ଦୁ ଇଂଜାନା ଏ ରିଣ୍ଡା ମିଲାଇ ୱ୍ୱେତେ ବୁଢ଼ୀ । ରିଣ୍ଡା ମିଲା ୱ୍ୱେତେରୁ ଆଏ ଆଜିଆ ଆଏ ଆଜିଆ । ମାମ୍ଭୁ ଆରେ ଏମ୍ବ ଡକା ହାନାମ୍ଭୁତା । ଇମ୍ବାନେ ଡନାମ୍ଭୁ ।

ଏହି ବୁଢ଼ୀକୁ ଜଗିବା ପାଇଁ କହିଛନ୍ତି । ବୁଢ଼ୀ ଆଉ କଣ କରିବ ଲୋକ ନାହାଁନ୍ତି କି ନିଜର ପିଲା ମ୍ଭ ନାହାଁନ୍ତି । ଏ ଦିନରେ ଗଣ୍ଡା ଆସିବା ବାଟରେ ଏହି ବୁଢ଼ୀ ଜଗିବାକୁ ନ ଗଲେ ସେ ଦେଶର ରାଜା ଶୂଳିରେ ବସାଇବ । ସେହି ସମୟରେ ଏହି ଦୁଇଟି ପିଲା ତାଙ୍କ ଘରେ ଟିକେ ଶୋଇବାକୁ ଜାଗା ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି ବୁଢ଼ୀକୁ କହିଲେ । ବାପ ବାପ କାହିଁକି ତୁମେ ଆସିଲ । ଆମ୍ଭ ଦେଶରେ ଗଣ୍ଡା ଭୟ ଅଛି, ଗାଁ, ଗାଁ ପଶି ଘରେ ଶୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଟାଣି ଆଣି ଖାଉଛି । ବାପରେ ମୋର ଘର ନାହିଁ ଏହି ପିଣ୍ଡାରେ ଶୋଇଲେ ତୁମକୁ ମଧ୍ୟ ଟାଣି ଖାଇବ । ତୁମେ, ବାପା ଆଉ କାହାର ବାରଣ୍ଡାରେ ଶୁଅ ବୋଲି କହିଲା ବୁଢ଼ୀ । ଏ ଦୁହେଁ ପିଲା କହିଲେ ନାହିଁ ବଡ ମାଁ, ଆମେ ଏଠି ହିଁ ଶୋଇବୁ ।

ତିଚିଶେ ଗଣ୍ଡା ତିନ୍ପାରି । ନିଜୁଂତ ନିପାଲି ତ୍ଗାମାନେ । ମାମ୍ଭୁ ନିବାଟା ଗନ୍ଡା ବାଇନି ଗିରିତା କାପି ହାନମ୍ଭୁ । ଇଂଜାନା ରିଣ୍ଡା ମିଲା ଓ୍ୱେଃତେରୁ । ଆରେ ବୁଢୀ ଓ୍ୱେଃତେ ଆଏ ବୁଡା ଏ ଗଣ୍ଡା ଯଦି ଏମ୍ଭେ ଇର୍ତିଶେ ତା ମାର୍ଗା ରଣ୍ଡି ଆରେ ରାଜାଗ୍ଂ ଦେଶ ଆଦେକା ମୁର୍ମା, ଟାକା, ଗନ୍ଦା, ହେନ୍ଦ୍ରା, ତା ଇଜ ଏଚେକ୍ ମାନେ ଆରେ ତା ଦେଶପ ଆଦେକା ରି ଆପକିଡି କିଆନା ଗନ୍ଡା ଇର୍ତି ଲୋକୁଇ ହିଇଁ ଇଂଜାନା ଇ ଦେଶନ ରାଜା ଆପାଣା ତମ୍ଭା ପଟାତା ଲେଖାକିଆ ମାନେ । ଇଂନାନା ବୁଢୀ ଏ ରିସ୍ତା ମିଲା ଓ୍ୱେଃତେ । ଏନାତାକି ନଇଲେ କାଜାଆୟା ନିନୁ ନେଜୁଂ ହାଲାଦେମାମ୍ଭୁ ଗଣ୍ଡା କାପଲି ଗିରିତା ହାନାମ୍ଭୁ । ମାଗେଂ ଏନାର୍ ମାଣ୍ଡେ କହପେ ମାଚେଶେ ମାଗେଂ ରିଲୋକୁଇ ହିୟା ତୁ ମୁଁ ।

ଖାଇଲେ ଖାଇବ ଗଣ୍ଡା ? ଆଜି ତୁମର ପାଳି ପଡିଛି । ଆମେ ତୁମ ଭାଗ ଗଣ୍ଡା ଆସିବା ବାଟରେ ଜଗିଯିବୁ ବୋଲି ଛୁଆ କହିଲେ । ଆଉ ବୁଢୀ କହିଲା ନାହିଁ ବାବୁ ଏ ଗଣ୍ଡା ଯଦି କିଏ ମାରିଲେ, ତାର ଝିଅକୁ ଆଉ ରଜାଙ୍କ ଦେଶ ଅଧା, ସୁନା, ରୂପା, ଟଙ୍କା, ଲୁଗା, ପଟା ତାଙ୍କ ଘରେ ଯେତେ ଅଛି ଗଣ୍ଡା ମାରିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବ ବୋଲି ଏ ଦେଶର ରଜା କହିଛନ୍ତି । ବଡ ମାଁ ତୁ ଆଉ ଯାଅ ନାହିଁ, ଆମେ ଗଣ୍ଡା ଜଗିବା ବାଟକୁ ଯିବୁ । ଆମକୁ କଣ ହେଲେ, ମାଣ୍ଡିଆ ଯାଉ ପେଜ ଥିଲେ ଦୁଇ ଲୋକଙ୍କୁ ଖାଇବାକୁ ଦେ ।

ବୁଢୀ ଇଚେ ନାନୁତ କହପେନା କିଆ ହିଲେନୁ । ବାସି ମାହା କହପେ କିଆ ମାଇଁ ଇଗକା ଲାକା ହଜାଂନା ତା ଡୁକି ତାନେ ଡତି ଲେଗେ ଆତେରୁ । ତା ସୁକରେ ତା ବୁଢୀ ତା ଇଜ ଭିତରେ ବୁଢୀ ଡତେ । ସମାଣ ଇଦା ବେଲାତା ରିଣ୍ଡା ମିଲା ଜମବୁଢୀ ଜମରାଜା ହିତି କଣ୍ଡାଗାଂ କାଇତା ହାଜାନା ସିମ୍ର ଆତାକି ଗଣ୍ଡା ବାଇନି ଗିରିତା କାପଲି ହାଚେରୁ । ଇସ୍ତି ବେଲା ତାକି ଗିରିତା ଗକଚା ମାନେରୁ । ସୁବ୍ଲନତ ଉଣାତାୟୁ ଚାରୁ ଦାରିଆତ କାଜାତାୟୁ ଇସି..... ଆଁନା ଗକ୍ଚା ମାନେରୁ । ନିଏଁ ଗଣ୍ଡବାନେ ନିଏଁ ଗଣ୍ଡା ବାନେ ଇଂଜାନା ଚାରିଦରିଆ ବେଃତେୟୁ ଆଡେ ବୁଡା ନାଗେଂ ଟେଡିଲି ନଇଁମାନେ ନାନୁଁ ଡେଣ୍ଡେକା ଇଦାକିଆଇଁ । ନିନୁ ଡେଣ୍ଡେକା ଗକ୍ଚା ମାନୁମୁଁ । ସବ୍ଲମଂ ଆଁ ଇଚେୟୁ । କାଜାତାୟୁ ଡତେୟୁ ତା ଗୁନ୍ଦ୍ରେ ଗନ୍ଦାହିଲେ ଏନ୍ଦ୍ରା ହିଲେ ।

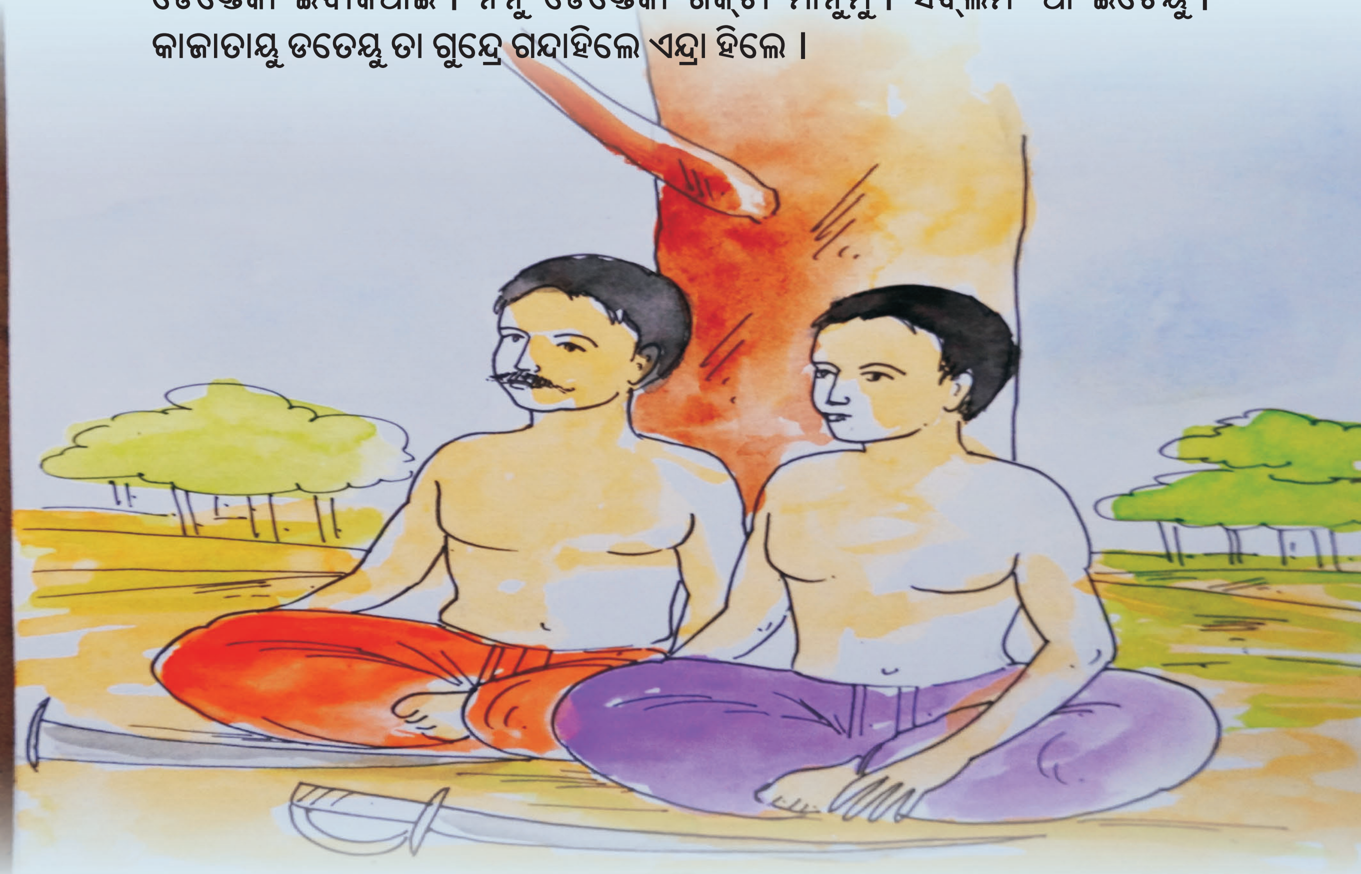

ବୁଢୀ କହିଲା ମୁଁ ତ ରାନ୍ଧିନାହିଁ । ବାସି ପଖାଳ ଅଛି ଟିକେ ଲେଖା ଖାଇକି ଯାଅ ବୋଲି କହି ଦୁଇଟି ପିଲାଙ୍କୁ ସିଆଳି ପତ୍ର ଦନାରେ ଦେଲା । ଦୁଇ ଭାଇ ଖୁସି ହୋଇ ଏହି ମାଣ୍ଡିଆଜାଉ ଖାଇ ତା ପିଣ୍ଡାରେ ଶୋଇଲା ପରି ହେଲେ । ବୁଢ଼ୀ ଘର ଭିତରେ ଶୋଇଲା । ଠିକ୍ ନିଦହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଦୁଇଟି ପିଲା ଯମରାଣୀ, ଜମରାଜା ଦେବା ଖଣ୍ଡା ହାତରେ ଧରିକି ଗଣ୍ଡା ଆସିବା ବାଟରେ ଜଗିବାକୁ ଗଲେ । ବାଟରେ ବସିଛନ୍ତି । ଏବେ ଗଣ୍ଡା ଆସିବ, ଗଣ୍ଡା ଆସିବ ବୋଲି ଚାର୍ଦାରିଆ କହିଲାରେ ବାପ, ମୋତେ ଅଣ୍ଟା ବ୍ୟଥା ହେଉଛି ମୁଁ ଟିକେ ଶୋଇବି । ତୁମେ ଟିକେ ବସିଥାଅ । ସବଲମ୍ ହଁ ବୋଇଲା । ବଡ ଭାଇ ଶୋଇଲା ତା ପାଖରେ ।

ଆକାରିଣ୍ଡା ଏମ୍ବା ପ୍ଣ୍ଡାତେ ୟୁଆରେଏ ଆକୁତା ଡତେୟ୍ଯୁ । ଏସ୍ତି ବେଲାତାକି ଲାଏ ରି ଘଣ୍ଡାକି ଘଣ୍ଡେ ଆମାନେ ଏସ୍ତି ବେଲାତାକି ଡ୍ରୁଁ .... ଡ୍ରୁଁ ....ଡ୍ରୁଁ କିଆନା ନିଜୁଂ ଆଏ କି ଏଚନି ଆଏ ନାନୁ ବାନି ଗିରିତା ଏମ୍ଣେ ମାନେରୁ କାରା ପାଞ୍ଚ ଦିନା ଆତେଦେନା ହଣ୍ଡି ତାକିକି ନା ପଟାତାକି ଏ ନାରି ମିଡା ଆ ହିଲ୍ଲେିମ୍ଣୁ ଯେ ଏଚେକେ ଦରଜ ଗାଟାରୁ । ଇ ଗିରିତା ଓ୍ୱାନା ମାଞ୍ଜେରୁ । ନିଞ୍ଜୁ ଗଡେ ରୋ ବେଡେ ତିଂଜା ତୁଇଁ ଇଜାନା ଗର୍ଜଣି କିଆଁନା ଓ୍ୱାଇମାନେ ମୁବଲ୍‌ମତ ଡଚାମାନେୟ୍ଯୁ । ସାର୍‌ଦାରିଆ ତା ଗର୍ବତା ଅକଣା ଆତେୟ୍ଯୁ । ନା ତାଦାଇ ବାହ୍ନୁତା ଡଚାମାନେୟ୍ଯୁ ଏନାତାକିରେ । ରେ ନିଗିଂତା ନାନୁ ମୁତିଶ ମୁଇଁ ମୁଆଁଶେ ମା ତାଦା ଆର୍‌ପିଇ ଇଂଜାନା ଜମ ରାଣି ଜମରାଜା ହିତି ଖଣ୍ଡ । କାଇତା ଜବର କିଆ ହାଜାନା ଟେଡଲିତା ରୋ ଇଚନ ଗନ୍ଦା ସିଡା ଗାହାପି ଆତେୟ୍ଯୁ ।

ଚାଦର, ଲୁଗା, ପଟା ନାହିଁ ଡାଳ, ପତ୍ର ବିଛେଇ ସେହି ପତ୍ରରେ ଶୋଇଲା । ସେହି ସମୟରେ ଡ୍ରୁଁ......ଡ୍ରୁଁ କରି ଆଜି ନାହିଁ କି କେବେ ନାହିଁ, ମୁଁ ଆସିବା ବାଟରେ କିଏ ଅଛି ? ଚାରି ପାଞ୍ଚ ଦିନ ହେଲାଣି ମୋ ପାଟିରେ ମୋ ପେଟରେ କିଛିନାହିଁ । ତୁମେ ଯେ କେତେ ସାହାସୀ ଲୋକ ଏହି ବାଟରେ ଶୋଇଛ । ଆଜି ହେଲେ ଗୋଟିଏ ମାଡରେ ଖାଇବି ବୋଲି ଗର୍ଜି ଗର୍ଜି ଆସୁଛି । ଚାରିଦାରିଆ ମନରେ ଭାବିଲା ମୋ ବଡ ଭାଇ ହାଲିଆ ହୋଇ ଶୋଇଛି କାହିଁକି ଆଉ ଉଠାଇବି ପାରିଲେ ପାରିବି ନ ପାରିଲେ ମୋ ବଡଭାଇକୁ ଡାକିବି ବୋଲି କହି ଯମରାଣୀ ଯମରାଜା ଦେବା ଖଣ୍ଡା ହାତରେ ଧରି ଭଲରେ ଅଣ୍ଟାରେ ଗାମୁଛା ଭିଡି ହେଲେ ।

ଏ ବେଡାତାକି ଗଣ୍ଡା ଓ୍ୱାତେ ଦେ । ତା ହଣ୍ତି ହେଟିମେର ହାତି ଜାକାଲା ପଶାଆ ଗୁଇନେ ଏସ୍ତି କିଆନା ଆଁ କିଆନା ଓ୍ୱାଇ ମାନେ । ସମାନ ଓ୍ୱାଆନା ସାର୍‌ଦାରିଆଇଁ ଡିଇ ଇଂଜାନା ବେଡଲାତକି ରୋ ବେତେ କଣ୍ଡାତା କାତା ତୁସ୍ତେୟୁ । ଏ ବେଡା ତାକି ରୋବେତେ କଣ୍ଡା କାତା ତୁସ୍ତେୟୁ । ଏ ବେଲାତାକି ଗଣ୍ଡା ଡ୍ରୁଁ କିଆନା ହା ଗୁଇତେ । ସମାଣ ସାନ୍‌ଦାରିଆ ନିଂତେୟୁ ଏନାଆତେନେ ବୁଡା ଏନା ଡ୍ରୁଁ କିତେ ଇଂଜାନା ବୁଡାଇ ପଚାରି କିତେ । ବୁଡା ଓ୍ୱେଃତେ ଆରେ ଏନାରତା ତାଦା ନାନୁ ହାଦି କିତେ ଦେଗଣ୍ଡାଇଁ ଇଂଜାନା ତା ତାଦାଇ ବେଃତେ । ତା ତାଦା ବେଃତେ ନାଗେଂ ଏନାତାକି ନିକ୍ତାଦି ଇଚାକି ରୋ ବେଡତ ନାଗେଂତ ନେଆଁତେ ନିଗେଂ ଏଆରେ ଏନାତାକି ନିକିଇ ଇଂଜାନା ନିକାତେଦେ ।

ସେହି ସମୟରେ ଗଣ୍ଡା ପହଞ୍ଚିଲା । ତା ପାଟି ଦେଖିଲେ ଗୋଟିଏ ହାତୀ ମଧ୍ୟ ଭିତରକୁ ପଶିଯିବ ସେମିତି ପାଟି ଆଁ କରି ଆସୁଛି । ସମାନ ଆସିକି ଚାର୍ ଦାରିଆକୁ ଖାଇବି ବୋଲି ଆସିଲା ଏକାଥରକୁ ଖଣ୍ଡା ସହ ହାଣିଲା । ସେହି ସମୟରେ ଗଣ୍ଡା ଡ୍ରୁଁ... କରି ମରିଗଲା । ସମାନ ଚାରିଦାରିଆ ଉଠିଲା କଣ ହେଲା ବାବୁ କଣ ଡ୍ରୁଁ......... କଲା ବୋଲି ଭାଇକୁ ପଚାରିଲା । ବାବୁ କହିଲା, ଆଉ କଣ ଭାଇ ମୁଁ ସରେଇ ଦେଲିଣି ଗଣ୍ଡାକୁ ବୋଲି ତାର ବଡ ଭାଇକୁ କହିଲା । ତା ବଡ ଭାଇ କହିଲେ ମୋତେ କାହିଁକି ଉଠେଇଲୁ ନାହିଁ କହିବାରୁ ଗୋଟିଏ ମାଡକୁ ମୋତେ ତ ନିଅଣ୍ଟ ତୁମକୁ ଆଉ କାହିଁକି ଉଠେଇବି ବୋଲି ଉଠେଇଲି ନାହିଁ ।

ଏନିସି କିନା ଯା ଗୁଆ ତୁଃନା ଇଜ ଆଏ ତାଦା ଯଦି କାବୁର ଆତିସେ ଗନ୍‌ଡା ଏମ୍ଭେଇ ଇର୍‌ଜା ମାନେ ଇଂଜାନା ରାଜା ପଚାରି କିନେ । ଆରେ ତା ମାଗାଇଁ ହେଡ଼ି କିନେ । ବୁଡ଼ିତ ବେଃଜାମାନେ ଦେଶ ଆଦେକା ଟାକା ଆଦେକା, ମୁର୍ମା ଆଦେକା, ହିଇଁ ଇଂଜାନାତ ତାମ୍ଭ ପଟାତା ଲେକାକିଆ ମାନେ ମାମ୍ଭୁ ଏନାତାକି ପିଃନା ର ଆକୁ ଦାଃମୁଁ । ଇଚକ ଲାଗା ହିସିନାଟୁ ଦ୍ରେଚାନା ଅନାଁ ଇଚାକି କଡାନା ଇଚକ ଉଗା କାୟୁତା ଇଚକା ଉଗାଂ, ମୁଗେଂଲିତା ଇଚକା ଉଗାଂ, କ୍ରିକାତି ଇଚକା ଉଗାଂ, ହଣ୍ଡିନାରି ଇଚକା ଉଗାଂ । ଲାଗୁଂଣି ନାରି ଇଚକ ଉଗାଂ, ଡ୍ରେଚାନା ଆକୁତା ଗାହାଜାନ ଆହାତେରୁ ଆହାଜାନା ଏମ୍ଭ ଡଚା ମାଚେରୁ ଏବୁଡ଼ି ଇଜନେ ଡପଲି ହାଜା ତୁସ୍ତେରୁ । ଏ ଦିନା ଏନାଆମାନେ ସାରିଜାଣ କି ପାଞ୍ଚଜାଣ କୁସ୍ତେଗାଂ ଡକାଗ୍ ଡେକାନ ତାରି ପଟାପକେ ଡକା ପ୍ରାପଲି ହତେରୁ ।

କେମିତି କରିବା ଚାଲ ଘରକୁ ଯିବା । ନାହିଁ ଭାଇ ଯଦି ଖବର ଜଣା ପଡିଲେ ଗଣ୍ଡା କିଏ ମାରଛି ବୋଲି ରାଜା ପଚାରିବେ ଆଉ ତା ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିବେ । ବୁଢୀତ କହିଚି ଦେଶ ଅଧା, ଟଙ୍କା, ଅଧା ସୁନା, ରୂପା ଅଧା ବୋଲି କହଛନ୍ତି । ଆମେ କାହିଁକି ଛାଡିବା । ଲୁଗା କାଟିକି କିଛି ଗୋଡର ମାଂସ, ପାଟିର କିଛ ମାଂସ, ଲାଞ୍ଜର କିଛି ମାଂସ କାଟିକି ପତ୍ରରେ ବାନ୍ଧି ଧରିନେଲେ । ଧରିକି ଯେଉଁଠି ଶୋଇଥିଲେ, ସେହି ବୁଢୀଘରେ ଶୋଇବାକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସେହିଦିନ କଣ ଅଛି ଚାରି କି ପାଞ୍ଚଜଣ କୁମ୍ଭାର ତାଙ୍କ ପେଟ ପାଇଁ ମାଟି ହାଣ୍ଡି ବିକ୍ରି ପାଇଁ ବାହାରିଲେ ।

ଏସ୍ତି ବେଡାତାକି ଇ ଇନାୟୁ, ଇରନାୟୁ ଇସି ଆଆନା ପାଞ୍ଚାଜାଣା ପାଞ୍ଚଗଟା ନାୟୁତା ବାଟି ଆନା ହାଚେରୁ । ଏ ବେଣତା ର କୁସ୍ତେଗାଂ, କୟୁ କେଣେପା ବେଡାଆ ମାଚେ । ଡକା ଡେକାମାନେ ଡକାତ ଇଚକା ଆଣଜୁଲା ଆତିସେ ସାବ୍ଦା ଆନେ ଡୁକୁ, ଡ୍ରାକା ଆଁନା । ଏଓ୍ୱାଇ ଅଣପି ମାଚେୟ । ଆବାରି ଇକା ଗନ୍ଡା ବାଇମାନେି ଏକା ଗଣ୍ଡା ବାଇମାନେ ଇଂଜାନା ଇଡେକିନ୍ ଡକା ସାବ୍ଦା ବେଞ୍ଜାନା ଆଜା ଆଜାନା ଗିରି ତାକି ମାଚେୟୁ । ସମାଣ ଏମ୍ଭ ଗଣ୍ଡା କାତ୍କା ମାଚେରୁ ଏମ୍ବାନେ ଏଓ୍ୱାୟ ଏ ଗଣ୍ଡା କଡାତା ଅହପି ଆନା ଗୁଣ୍ଡା ଗୁନ୍ଦ୍ରେ ତର୍ଗିତେୟୁ । ହେଟେ ଯେ ଗଣ୍ଡା ତର୍ଗାମାନେ । ଏନିସି ଡକା ଡେକିନି ପାଡ୍ଗା ନେଟ୍ତେ ଆରେ ଡି...ଡି...ଡି କିଆନା ହାତି ଗଣ୍ଡା ଇର୍ଜା ତୁସ୍ତେୟୁ । ଆରେ ନିଏଟି ନା ଡକରି ମିଣପଦା ହାୟାଲୋକଇ ଇର୍ଜାନା କେଦେକିଆଁ ତୁଇଁ ଇଂଜାନା ମନ କିଆଁନା କାଲୁ ବାସାତା ହାଜାନ ମର୍ଡେ କାଲୁ ଭଂଜାନା ନାନୁତ ଗଣ୍ଡା ଇର୍ଜା ମାଇଁ ନାଗେଂ ଆରେ ଏନାଁଆ ଆଜି । ନାନୁତ ଇ ଦେଶନ ରାଜାମାର୍ଗା ହେଡିଆଇ । ନାଗେଂ ଆରେ ଏନାଁ ଆଜି ଇଂଜାନା ତା ଇଜ ହାଜାନା ମିଲା ପଦା ହବେରେ ଗୁଆ ତୁନ୍ଦୁ ଇଂଜାନା ବେଃତେ ।

ଏହି ସମୟରେ ଏହା ଗୋଟିଏ ଗାଁ ଏହା ଗୋଟିଏ ଗାଁ ବୋଲି କୁହା କହି ହୋଇ ପାଞ୍ଚଜଣ ପାଞ୍ଚଟା ଗାଁକୁ ବାଣ୍ଟି ହୋଇଗଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଗୋଟିଏ କୁମ୍ଭାର ଟକା ସମୟରେ ହୋଇଥିଲା ସେ ହାଣ୍ଡିକି ବୋଇରି, ହାଣ୍ଡି ଟିକେ ହଲ ଝୁଲା ହେଲେ ଶବ୍ଦ ହେବ ଡୁଁକୁ, ଡ୍ରାଁକା ହୋଇ । ସେଗୁଡିକୁ ମନେ ପକାଉଛି । ଏ ପଟେ ଗଣ୍ଡା ଅଛୁ କି ସେପଟେ ଗଣ୍ଡା ଆସୁଛି ବୋଲି କହି ସେହି ବୋହିଥିବା ହାଣ୍ଡିର ଶବ୍ଦ ଶୁଣି ଡରି ଥରିକି ବାଟ ଚାଲୁଥିଲା । ସମାନ ଯେଉଁଠି ଗଣ୍ଡା ହଣା ହୋଇଥିଲା ସେହିଠି କୁମ୍ଭାର ସେ ଗଣ୍ଡା ଗୋଡରେ ଝୁଣ୍ଟି ହୋଇ ପାଖରେ ପଡିଗଲା । ଦେଖିଲା ଯେ ଗଣ୍ଡା ପଡି ଯାଇଛି । ଯେମିତି ହାଣ୍ଡି ବୋହିବା ବାଡି ସହ (ବଇଙ୍ଗା ବାଡି) ମଲା ଗଣ୍ଡାକୁ ମାରି ପକେଇଲା । ଆଉ ମଦଜାଗାରେ ଯାଇ ବେଶି ମଦପିଇ ମୁଁ ତ ଗଣ୍ଡା ମାରିଛି ମୋତେ ଆଉ କି ଡର । ମୁଁ ତ ଏ ଦେଶର ରାଜାଙ୍କ ଝିଅକୁ ବିବାହ କରିବି । ମୋତ ଆଉ କି ଭୟ ବୋଲି କହି ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଯାଇ ସ୍ତ୍ରୀ ପିଲା ଛୁଆକୁ ଘରୁ ପଳେଇ ଯାଅ ବୋଲି କହିଲା ।

ତା ଡକ୍ରି ଓ୍ୱେଃପିମାନେ ମାଗେଂ ଇନାତାକି କେଦକି ମାଜିଂ । ନିନୁ ରାଜା ମାର୍ଗାତା ହେଡି ଆତେସେ ନି ଅଲିଆ ସାଚିଲେ ଗେ ମାମ୍ବୁ ମାନାମ୍ବୁ । ମାଂଗେ ଆରେ ନିନୁ ମାଡା ଗଡି କିଆଦେଇଂଜାନା ମିଲା ପଦା ହଜର୍ କିତିଶିଜାକାଲା ମର୍ଡ୍ରେ ମର୍ଡ୍ରେ ଇର୍ଜା ତୁଃପିମାନେ । ଇନା କିନାମୁତା ଇଂଜାନା ଏ ଇଜ ପିଃଜାନା ମର୍ଡ୍ରେ ଇର୍ଜା ତୁନେୟୁ ଇଂଜାନା ଆପାଣା ନାଇର୍ ଇଜତା ଡୁଗିତେରୁ । ଏତୁ ବେଡାତାକି ଏ ଦେଶତା ସାଗେଂରେ ସାଗେଂରେ କୁମ୍ବ୍ରେଗାଂ ଗଣ୍ଡା ଇର୍ଜା ମାନେୟୁ ଇଂଜାନା ଦେଶତା କାତା ପଗିଂତେ । ଏସ୍ତିକାତା ଆଇନ୍ ବେଡାତା ରାଜା କିକାତା ଗଣ୍ଡାଇର୍ତି କାତା ହାଚେ ।

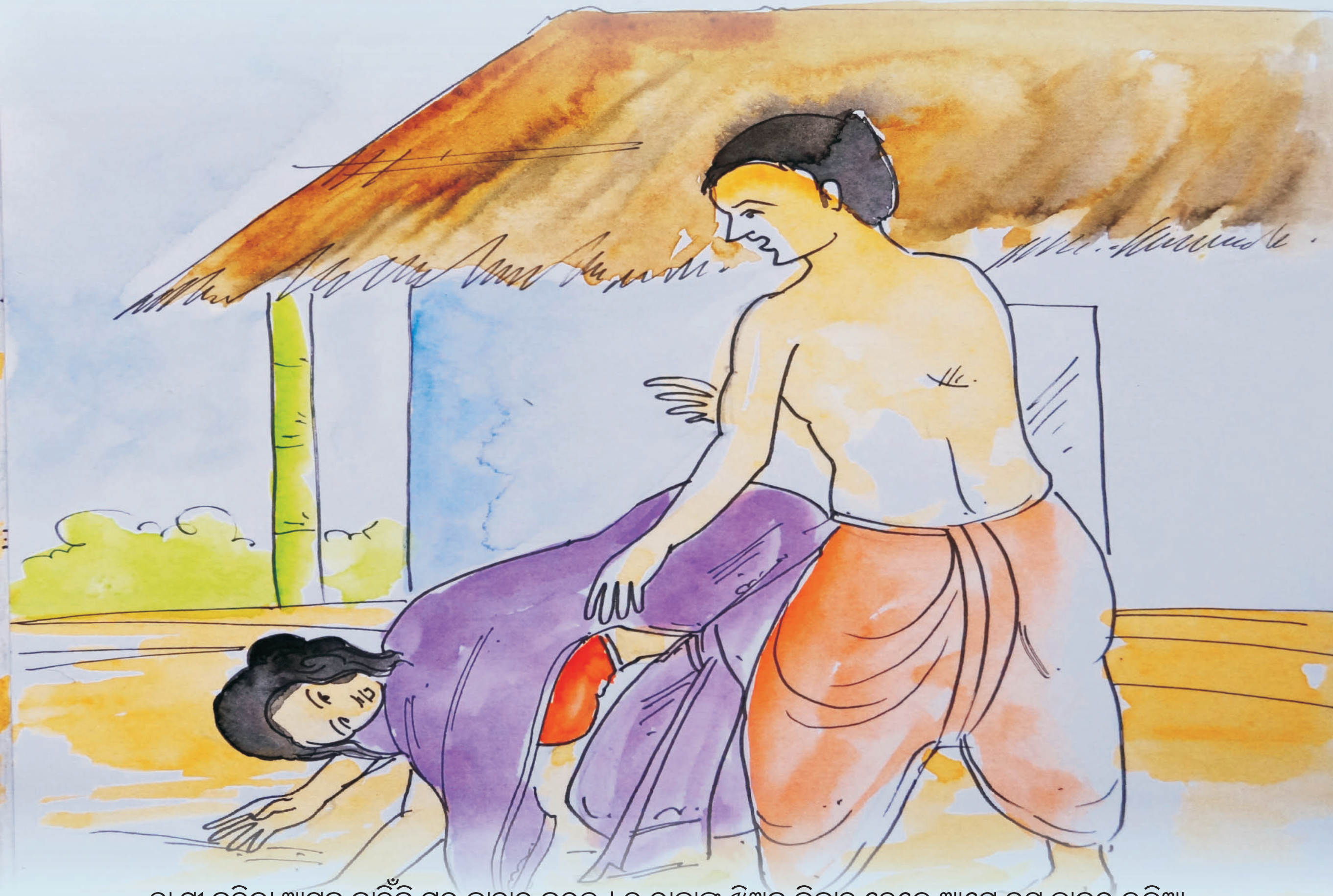

ତା ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା ଆମକୁ କାହିଁକି ଘରୁ ବାହାର କରୁଛ । ତୁ ରାଜାଙ୍କ ଝିଅକୁ ବିବାହ ହେଲେ ଆମେ ତୁମ ଚାକର ଭଳିଆ ରହିବୁ । ଆମକୁ ଆଉ ତୁମେ ଗଣ୍ଡଗୋଳ କରନାହିଁ ବୋଲି ପିଲାଛୁଆ ନମସ୍କାର କଲେ ମଧ୍ୟ ମାରିବାରୁ ପିଲାଏ ଲୁଚିଲେ ସେହି ସମୟରେ ସେ ଦେଶରେ ପ୍ରଚାର ହେଲା । ସେହି କଥା ହେବା ସମୟରେ ରଜାଙ୍କ କାନରେ ଗଣ୍ଡା ମାରିବା କଥା ପହଞ୍ଚିଲା ।

ଦେଶନି ରାଜାତେ, ମାଦେଶ ତାକି ଶାନ୍ତି କିତେୟୁ ରାଣ୍ଡି ଶୁଣ୍ଡି ଦୁନି ଦିନାରୀ ନିହେଟି ତିନାସେକାଲା ତିଚି ଲେଗେ ନେ ତିନାଆସି ଜାକାଲା ତିଚି ଲେଗେ ନେ । ନିଏଟି ନାଆ ଦେଶଲୋକଙ୍କୁ ଆନେରୁ । ଇସ୍ତି ବାବଣା କିଆନା ଆପାଣା ମନ୍ତ୍ରୀ ଆର୍‌ପିତେୟୁ । ଆରେକେ ମନ୍ତ୍ରୀ ମନ୍ତ୍ରୀ ଅମଲ ନାୟିନେ କୁମ୍ଭେରେଙ୍ଗା ଗଣ୍ଡା ଇରଜା ମାନେକେ, ନିନୁ ଆତିହମୁ, ଗୋଡା ହମୁ ଆରେ ସୋଇନ ସାମନ୍ତ ଆହାଜାନ ରତାତା ଗପ୍‌କି କିଆନା ତାନ୍ଦୁ । ଏଓ୍ୱେଡା ତାକି ହାରୟା ଦେଶନି ରଜା, ପରଜା, ହାଇୟାନି ଲୋଙ୍କୁ କୁପାନି ଆହାମାନେରୁ ଦେରୋ ମାଣ୍ଡେ ଯାକାଲା ତରଗିସେ ଜାକାଲା, ଠାଣାତା ତରଗେ ଦେ । ଏଓ୍ୱେଡା ତାଙ୍କୁ ହଜ ହଜ ଗଜ ଲୋକୁ କୁପା ଆଇନୁ ବେଲାତା ଇକୁମ୍ଭେରେଙ୍ଗାଇଁ ରାଜାତା ଗୋପ୍‌କି କିଆନା ଡାପୁ ଲେଗେ, ମଇରୀଲେଗେ ପାଡାମ୍ଭୁ ଲେଗେ ହାଇୟା ନା ନରୁ ରାସାନା (ସରଦା) ତା ତାପି ମାନେରୁ ।

ଦେଶର ରାଜା ଆମ ଦେଶକୁ ଶାନ୍ତି ଆସିଲା ଏବେ ଠାରୁ ଆମ ଦେଶରେ ଲୋକ ଶାନ୍ତିରେ ରହିବେ । ସେମିତି ଭାବନା କରି ନିଜର ମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କୁ ଡାକିଲେ । ହେ, ମନ୍ତ୍ରୀ ସେ ଗାଁର କୁମ୍ଭାର ମାନେ ଗଣ୍ଡା ମାରିଛନ୍ତି ପୁଣି ତୁ ହାତୀ ଘୋଡା, ସୈନ୍ୟ ସାମନ୍ତ ଧରି ରଥରେ ବସାଇକି ଆଣ । ସେହି ସମୟରେ ସବୁ ଦେଶର ରାଜା, ପ୍ରଜା ସବୁଲୋକ ରୁଣ୍ଡ ହୋଇଛନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ମାଣ୍ଡିଆ ମିଶା ତଳେ ପକେଇଲେ ମଧ ତଳେ ପଡିବ ନାହିଁ । ସେ ସମୟରେ ସାନ, ବଡ ସବୁ ଲୋକ ରୁଣ୍ଡ ହେଉଥିବା ସମୟରେ ଏହି କୁମ୍ଭାର ମାନଙ୍କୁ ରଥରେ ବସେଇ, ଟାଙ୍ଗୁ ବଜେଇ, ମହୁରି ବଜେଇ ଗୀତ ଗାଇ ଗାଇ ସବୁ ପ୍ରଜା ଖୁସି ହୋଇ ଆଣୁଛନ୍ତି ।

ଏଓ୍ୱାୟୁ ମାଚାକି ମିଲା ପଦା, ନର ନାରୀ ମା ଯିୟୁ ରକ୍ଷା କିତେୟୁ । ଏସ୍ତି ଓ୍ୱେଡା ତାକି କୁମ୍ଭେରେଙ୍ଗାଇଁ ହେଣ୍ଡଲି ରୋରୋ ଦେଶନା ରଜା ପରଜା ଓ୍ୱାଇମାନେରୁ ହାତି ଗୋଡା ହେଗାନା । ରାଜା ଓନ୍ଦି ମାନେ ମାଁ ମିଲା, ରାଣି ସବୁ ହେଡି ନା ଲାଗିନେ ଜିନିଷ ପତ୍ର ହାଇୟା ତୁରପି କିନ୍ଦୁ । ଆରେ ଯୋଗବାରେ ହାଇଲେତା ଆରେ ସାର ପାସ ଗଣ୍ଟାମାନେ କୁମ୍ଭେରେଙ୍ଗା ଯାମେ ଅନ୍ଦୁ ଆରେ ଏୟୁ ମିଆତୁନ୍ଦୁ । ନେୟା ପାଟ ହେନ୍ଦରା, କାପାଡାତା ମୁକୁଟ, ଆରେ କଡାତା ନେୟାରୀ ପାଣ୍ଡେଇଙ୍ଗା ତୁରପି କିନ୍ଦୁ । କାୟୁତା ପାଜା, ଟେଡିଲିତା ଟେଡିଲି ନୁଲି, ହେରକିତା ହିରା ମେଃକଡିକା ତୁରପି କିନ୍ଦୁ । ବଣ୍ଡାରି ଅନ୍ଦାନା କାପାନି ତାଲା ସଇନ ସାମନ୍ତ ହାଜାନା ଯତନ କିପାରୁ ।

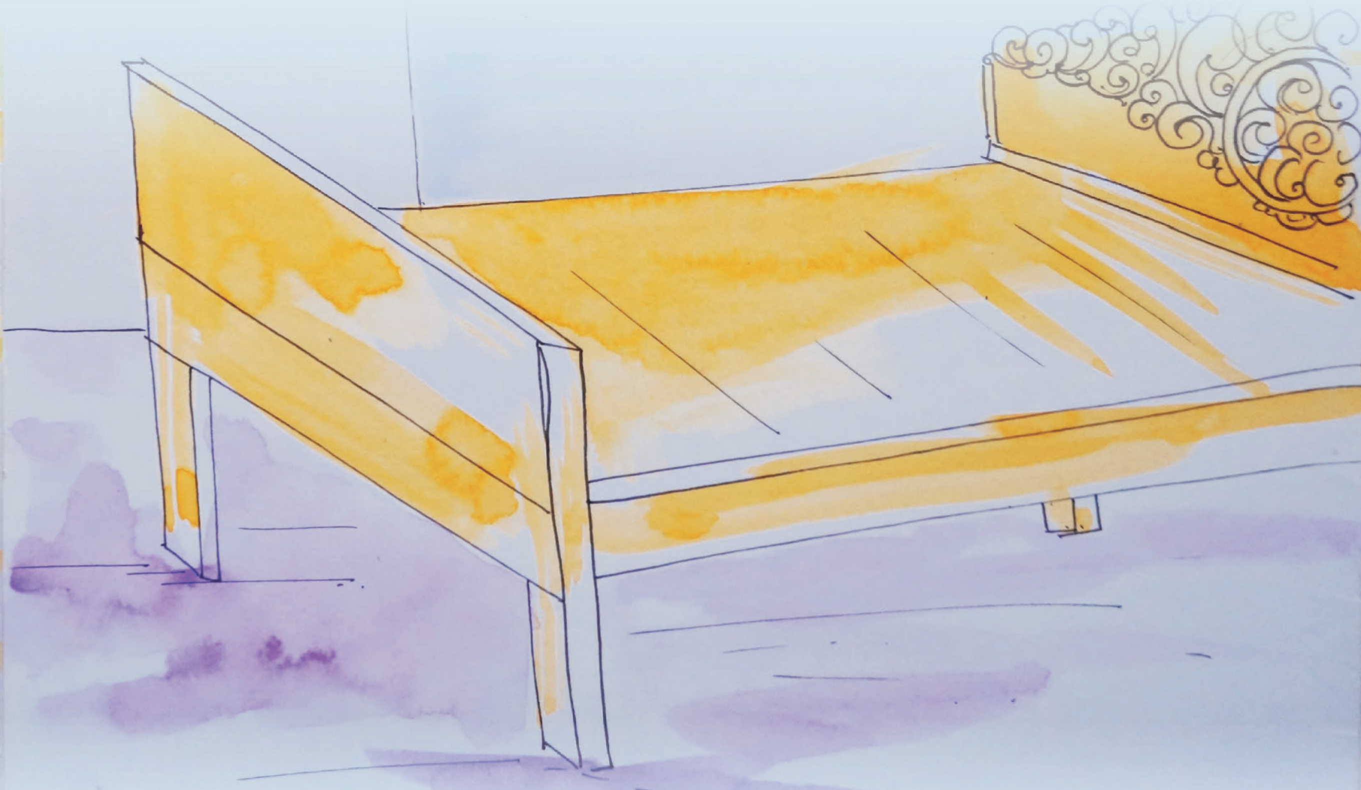

ସେହି ସମୟରେ କୁମ୍ଭାରମାନଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ରାଜ୍ୟର ରାଜାମାନେ ପ୍ରଜାମାନେ ହାତୀ ଘୋଡା ଚଢି ଆସୁଛନ୍ତି । ରାଜା କହୁଛନ୍ତି ମୋର ପିଲା ରାଣୀ ସବୁ ବିବାହ କରିବାକୁ ହେବ । ଜିନିଷ ପତ୍ର ସବୁ ତିଆରି କର । ଆଉ ଶୁଭଦିନ ହୋଇ ନାହିଁ । ଆଉ ଚାରି, ପାଞ୍ଚ ଘଣ୍ଟା ଅଛି କୁମ୍ଭାରମାନେ ତୁମେ ଦ୍ୱାଇଁକୁ ନିଅ ପାଣି ଗାଧୋଇ ଦିଅ । ଭଲ ପାଟଶାଢୀ ମୁଣ୍ଡରେ ମୁକୁଟ, ଗୋଡରେ ଭଲ ଚପଲ, ପିନ୍ଧାଇ ଦିଅ । ହାତରେ ବଳା, ଅଣ୍ଟାରେ ଅଣ୍ଟାମୁଢା, ବେକରେ ମାଳି ପିନ୍ଧାଇ ଦିଅ । ଭଣ୍ଡାରିକୁ ଧରି ଭଲରେ ବାଳକାଟି ଭଲରେ ମୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡାଇ ଦିଅ । ସମସ୍ତ ଯାଇ ସୈନ୍ୟସାମନ୍ତ ଯାଇ ଯତ୍ନ କରନ୍ତୁ ।

ଇସ୍ତି ୱେ୍ୱଡାତାକି ଗଣ୍ଡା ହରତି ମିଲାଙ୍ଗା ଇବୁଡି ଇଜ ମାଞ୍ଜାନା କାଜିଆ ତାକାନ ହାଜିମାନେରୁ । ଏନାରୀ କାମା ହାଇମାନେ ଇଜାନା ପଚାରି କିତେରୁ ବୁଡିଇଁ । ବୁଡିୱେ୍ୱସ୍ତେ ଆଏ ବୁଡା ମା ଦେଶାନା ରଜା ଏମ୍ବେଗଣ୍ଡା ଇରତିସେ ନା ମିଲାଇ ତାଙ୍ଗେ ହେଡିକିଇଁ ଇଞ୍ଜାନା ରାଜା ୱେ୍ୱଃଜା ମାନେୟୁ ଏ ରେକି ଦେଶ ପୁରତି ଲୋକ୍ରୁ କୁମ୍ଭାରେଙ୍ଗା ଗଣ୍ଡା ଇରଜା ମାନେୟୁ ନିଡ୍ୱାନା ହେକଲି ୱ୍ୱାଇମାନେରୁ । ଏମ୍ବାଟିନେ ତାଇ ୱ୍ୱାଇ ବୁଡିଇ ୱେ୍ୱସ୍ତେରୁ କାଜିଆ ମାମ୍ଭୁ ଜାକାଲା ହେଡି ହେପ୍‌କଲି ହାନାଜୁ । ଏନିସି ହେଡି ହେଡି ଆଇମାନେ ହେଣ୍ଡାନା ୱ୍ୱାନାବୁ । ଇଞ୍ଜାନା ରିଆରୁ ରିଣ୍ଡା କଣ୍ଡା, ଆରେ ପୁଡା ଆଜାନା ହତେରୁ । ହେଡି ଭିତର ମିଲା ପସଲି ମୁଇ ଇଲେରୁ । ସମାଣା ହେଡି ବେଡା ଆତୁ ଜାମେ ମିଲାଙ୍ଗ ଆରେ ହେଡି ମାର୍ଗା । ହେଡି କଟାଣ ତାନ୍ଦୁ ଇଞ୍ଜାନା ରାଜା ୱେ୍ୱସ୍ତେଞ୍ଜୁ ।

ଏହି ସମୟରେ ଗଣ୍ଡାକୁ ମାରିଲା ପିଲାମାନେ ସେହି ବୁଢୀ ଘରେ ରହିକି ବଡ ମାଁ ବଡ ମାଁ ଆଜି କଣ ହେଉଛି ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ବହୁତ ଲୋକ ଘୋଡା, ହାତୀ, ଚାଲି ଚାଲି ଯାଉଛନ୍ତି । କି କାମ ହେଉଛି ବୋଲି ପଚାରୁଛନ୍ତି । ବୁଢୀ କହିଲା, ନାହିଁ ବାବୁ ଆମ ଦେଶର ରାଜା ଯିଏ ଗଣ୍ଡାକୁ ମାରିଚି ଝିଅକୁ ତାକୁ ବିବାହ ଦେବି ବୋଲି ରାଜା କହିଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସମଗ୍ରଦେଶର କୁମ୍ଭାରଲୋକମାନେ ଗୋଟିଏ ଗଣ୍ଡାକୁ ମାରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି । ତା ପରେ ଦୁଇ ଭାଇ ବୁଢୀକୁ କହିଲେ ବଡ ମାଁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ବିବାହ ଘର ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯିବୁ । କେମିତି ପ୍ରକାର ବିବାହ ହେଉଛି ଦେଖିକରି ଆସିବୁ । କହିକି ଦୁଇ ଜଣ ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡା ଆଉ ମାଂସ ଖଣ୍ଡ ପୁଡା ଧରି ଗଲେ । ବିବାହ ଭିତରକୁ ପଶି ପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ବିବାହ ଘର ସମୟ ହେଲା । ଜ୍ୱାଇଁ ପିଲା ଆଉ କନ୍ୟାକୁ ଆଣ ବୋଲି ରାଜା କହିଲେ ।

ରିଆରୁ ତାଇବାଇ ବିତର ପସଲି ମୁଇଁ ଇଲେରୁ ଏସ୍ତି ବେଡାତା ଜାଡେ ଏନିସି ଆସିସେ ଆପାରି ବିତର ପସିନା । ଏସ୍ତି ବେଡାତା କାଜା କାଜା ଲୋକୁ ଆଡେ ମିଲାଙ୍ଗ, ଏନାତାକି ବିତର ପସି ମାନେରୁ ନିଙ୍ଗେ ରାଜା ହେଟିସେ ହେରକି ଦେରସା ତୁନେରୁ । ଏସ୍ତି ୱେଡାତା ରିଆରମିଲାଙ୍ଗ ୱେସ୍ତେରୁ ମାମ୍ବୁ ଜାକାଲା ଡେଣ୍ଡେକା ହେଡି ହେନାବୁ ଇଞ୍ଜାନା କାଜା ଲୋକୁକି ୱେସ୍ତେରୁ । ଆଡିସି ଜାକାଲା ଏମ୍ବା ପସଲି ଜାଗା ହିଆତେରୁ । ଜମ ବୁଡା, ଜମ ବୁଡି ତୋ ୱେଜା ମାନେରୁ, ତାଙ୍ଗେ ମାଡା ତାକି ଏମ୍ବେରି ସମ୍ୟରତ ଇଲେଏ । ଏସ୍ତି ୱେଡାତା ଜବର ଦସ୍ତି କିଆନା ବିତର ମିଲାଙ୍ଗ ପସି ତେରୁ । ଏସ୍ତି ୱେଡାତା ଜାମେ ମିଲାକାୟୁ ଆରେ,

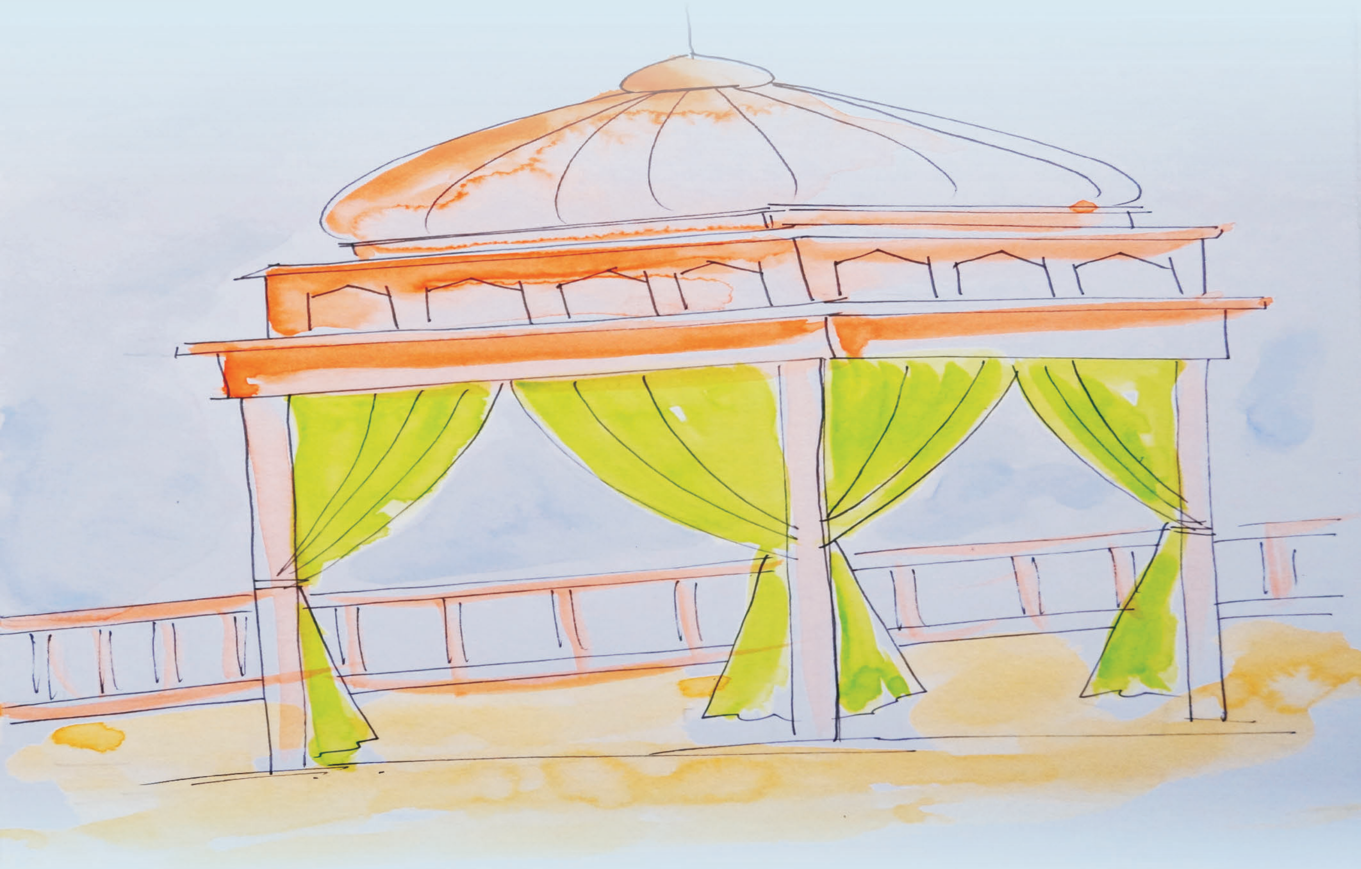

ଦୁଇ ଭାଇ ଭିତରକୁ ପଶି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ସମୟରେ ବଡ ବଡ ଲୋକ କାହିଁକିରେ ପିଲାମାନେ କଣ ପାଇଁ ଭିତରକୁ ପଶି ଆସୁଚ, ତୁମ୍ଭକୁ ରଜା ଦେଖିଲେ ବେକ କାଟିଦେବ । ଏତିକି ସମୟରେ ଦୁଇଟି ପିଲା କହିଲେ ଆମେ ମଧ୍ୟ ବିବାହ ଘର ଦେଖିବୁ ବୋଲି ବଡ ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ । ଯମରାଜା ଯମରାଣୀ କହିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ମାଡପାଇଁ କିଏ ପାରିବନାହିଁ । ସେହି ସମୟରେ ଜବରଦସ୍ତି କରି ପିଲାମାନେ ଭିତରକୁ ପଶିଲେ ।

ହେଡି ମାର୍ଗା କାୟୁ ହାଃପି କିନା ବେଲାତା ଜବର ହାଟା କିଆନା ମାମ୍ବୁ ରୋ କାତା ତ୍ରେପି ମାନାଜୁ ଇଞ୍ଜାନା କୁପାଆଇନ ଲୋକୁଇଁ ୱେସ୍ତେରୁ ଆରେ ମିରାଜା ଏମ୍ବମାନେ, ଆରେ ମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ଇମ୍ବା ଆରପିନା ତାନ୍ଦୁ ମାମ୍ବୁ ମାତର ପଦେକେ ପଚାର କିନାବୁ । ଇଚାକି ଇଚୁ ଇଚୁ ମିଲା କାତା ବାୟାଲୋକୁ ବେଙ୍ଗାଆତେରୁ ରିଣ୍ଡା ମିଲାଙ୍ଗ ଯେ ଆନା ୱେନେରୁ । ଏସ୍ତି ୱେଡାତା ରାଜା ଆରେ ମର୍ନ୍ତ୍ରୀ ୱାତେରୁ । ରାଜା ମିକାତା ମାମ୍ବୁ ପଦେକା ପଚାରା କିନାବୁ ଏମ୍ୱେ ଗଣ୍ଡା ଇରାଜାମାନେ । ଇଚାକି ରାଜା ଟାଣାଆନା ଏମ୍ବ ୱାମାନେରୁ ମିଲାଙ୍ଗା ଇମ୍ବାମାଚିସେ ମିଙ୍ଗେ ହେରଟି ଦେରଚା ତୁଇଁ ଇଞ୍ଜାନା ରାଜା ୱେସ୍ତେୟୁ । ହେର୍କି କ୍ରେତିଶେ ହ୍ରେମୁଁ । ମାମ୍ବୁ ମାତାରି ର କାତା ବେଃପି ମାନାମ୍ବୁ ଏୱାଇ ଯଦି ଗଣ୍ଡା ଇର୍ଜା ମାନେୟୁ ଇଚିଶେ । ଏନା ଏନା ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ତାଚା ମାନେୟୁ । ତଃପି କିପାୟୁ । ଆଏ ଇଚେଶେ ମାମ୍ବୁ ତଃପି କିନାମ୍ବୁ ଇଚାକି କୁଟୁମ୍ବ ଦଳ ହାୟା ଲୋକୁ ସାନିଆଁ ଆତେରୁ । ହେଣ୍ଟୁ ମାମ୍ବୁ ଗଣ୍ଡା କାପ ମାନାମ୍ବୁ ।

ଏହି ସମୟରେ ଜ୍ୱାଇଁ ପିଲାର ହାତ ଆଉ କନ୍ୟାର ହାତ ଧରିବା ସମୟରେ ସେ ଦୁହେଁ ପାଟିତୁଣ୍ଡ କରି ଆମ୍ଭେ ଗୋଟିଏ କଥା କହିବୁ ବୋଲି କହି ଜମା ହୋଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ କହିଲେ ଆଉ ତୁମ ରାଜା କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି । ଆଉ ତୁମ ମନ୍ତ୍ରୀ କେଉଁଠି ଅଛନ୍ତି । ଏଠିକି ଡାକି ଆଣନ୍ତୁ । ଆମ୍ଭେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ କଥା ପଚାରିବୁ ବୋଲି କହିବାରୁ ସାନ ସାନ ପିଲାଙ୍କ କଥା ସମସ୍ତେ ଶୁଣିବାକୁ ଆସିଲେ । ଦୁଇଟି ପିଲାଙ୍କ କଥା କଣ କହିବେ ବୋଲି ଲୋକ ଶୁଣୁଛନ୍ତି । ସେହି ସମୟରେ ରାଜା ଓ ମନ୍ତ୍ରୀ ଆସିଲେ । ଆମେ ରାଜାଙ୍କୁ ପଚାରିବୁ କିଏ ଗଣ୍ଡା ମାରିଛି । ସେମିତି କହିବାରୁ ରାଜା ରାଗରେ କୁଆଡେ ଆସିଛ ପିଲାମାନେ । ଏଠିଥିଲେ ତୁମକୁ ବେକ କାଟି ଦେବି ବୋଲି ରାଜା କହିଲେ । ବେକ କାଟିଲେ କାଟ ଆମେ ମାତ୍ର ଗୋଟିଏ କଥା କହିବୁ । ସେ ଯଦି ଗଣ୍ଡା ମାରିଛନ୍ତି କି କି ଚିହ୍ନ ବର୍ଣ୍ଣ ଆଣିଛନ୍ତି ଆମକୁ ଦେଖାଉ ।ନାହିଁ ବୋଇଲେ ଆମେ ଦେଖେଇବୁ ବୋଲି କହିବାରୁ ସମସ୍ତ ଲୋକ ଛାନିଆଁ ହେଲେ । ଦେଖ ଆମେ ଗଣ୍ଡାକୁ ହାଣିଛୁ ।

ଆରେ ସିନାଟୁ ତାଚା ମାନାମ୍ଭୁ ଇଂଜାନା ହାୟା ସିନାଟୁ ତଃପି କିତେରୁ । ଏସ୍ତି ବେଡାତା କୁଟୁମ୍ବ ଦଲ ସତ ଇଂଜାନା ଇ ସଲା କୁମ୍ବ୍ରାଗା ବାହେଁ ବାହେଁ କାତା କିଆନା ନାନୁ କାତା ମାଇଂ ଇଂଜାନା ରାଜା ମାର୍ଗା ହେଡି ଆଇ ମାଚେୟୁ । ଇଓ୍ୱାକି ବେଗି କାପ୍ପାତା ତାଲା ଗାଙ୍ଗାରା କିନ୍ଦୁ । ଆରେ କିର୍କାତା କୟୁତଲା ଗାହାନ୍ଦୁ । ଗଡା ଲେଗୁଂଣିତା ଗାସାନା ନାୟୁଁ ନାୟୁଁ ତେର୍‌ବି କିନ୍ଦୁ ଇଚାକି ଗଡା ଲାଗୁଂଣିତା ଗହାଜାନା ତେର୍‌ବି କିତେରୁ । ଆରେ ମାଡା ମର୍ଦଣି କିଆ ତୁଃତେରୁ । ଏରିଣ୍ଡା ମିଲାଇଁ ସୁବ୍‌ଲନ୍ ଦାରୁତା ରାଜା ମିଲା ହେଡି କିତେରୁ ଆରେ ଦେଶ ଅଦେକା, ମୁର୍ମା ଅଦେକା, ରିଣ୍ଡା ମିଲା ଦାରୁତା ଲେକା କିଆ ହିତେୟୁ ଏ ଦିନଟିନା ରିଣ୍ଡାତାଇ ବାଇ ଜମରାଜା ଜମରାଣି ଦାରୁତା ସୁକାଲା ବଞ୍ଚା ଆତେରୁ । କୁମ୍ଭେଗାଂଜେ ଇସ୍ତି ମାଡା ତିଂଜାନା ଆପାଣା ଡକ୍ରି ଇଜ ନାନୁ ନିଗେଂ ବୁଲୁ କିଆନା ଇର୍‌ଜା ତୁଃଜା ମାଇଁ ଇଂଜାନା କଡା ଆଃତେ ।

ଆଉ ଚିହ୍ନ ମଧ୍ୟ ଆଣିଚୁ ବୋଲି କହି ସବୁ ଚିହ୍ନ ଦେଖେଇଲେ । ସେହି ସମୟରେ ସମସ୍ତ ଲୋକ ସତ ଭାବି, ଏହି କୁମ୍ଭାରମାନେ ମିଛ କଥା କହି ମୁଁ ହାଣିଛି ବୋଲି କହି ରାଜା ଝିଅକୁ ବିବାହ ହେଉଛି । ଏହାକୁ ଶିଘ୍ର ମୁଣ୍ଡ ଲଣ୍ଡା କର । ଆଉ କାନରେ ଅଣ୍ଡା ବାନ୍ଧ । ଘୋଡା ଲାଞ୍ଜୀରେ ବାନ୍ଧି ଗାଁ ଗାଁ ବୁଲାଇ ଦିଅ ବୋଲି କହିବାରୁ ଘୋଡା ଲାଞ୍ଜୀରେ ବାନ୍ଧି ବୁଲାଇଲେ । ସେହି ଦୁଇ ଭାଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସୁବଲମ୍‌ଙ୍କୁ ରାଜା ଝିଅକୁ ବିବାହ କଲେ । ଆଉ ଦେଶ ଅଧା ଦେଲେ । ସୁନା ରୂପା ମୁର୍ମା ଅଧାଦେଲେ । ସେହି ଦିନଠାରୁ ଦୁଇଭାଇ ଯମରାଜା ଯମରାଣୀ ନାମରେ ଭଲରେ ବଞ୍ଚିଲେ । କୁମ୍ଭାର ଯୋର୍‌ରେ ମାଡଖାଇ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘରେ ମୁଁ ତୁମକୁ ଭୁଲ କରି ଛାଡି ଦେଇଥିଲି ବୋଲି ଗୋଡ ଧରି କ୍ଷମା ମାଗିଲା ।

ଆଦିବାସୀ ଭାଷା ଓ ସଂସ୍କୃତି ଏକାଡେମୀ

ଅନୁସୂଚିତ ଜନଜାତି ଓ ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗ,
ଓଡ଼ିଶା ସରକାର, ଭୁବନେଶ୍ୱର